ATATÜRK'ÜN VATAN ve MİLLET SEVGİSİ

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 76 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Aralık, 2002

İkinci Baskı: Kasım, 2009

Üçüncü Baskı: Mayıs, 2016

Dördüncü Baskı: Kasım, 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir / İstanbul - Tel: (0 216) 6600059

Baskı: İklim Ofset

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280

Topkapı / İstanbul - Tel: (0 212) 6134041

www.harunyahya.org - www.a9.com.tr
www.harunyahya.tv - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Giriş .....

Atatürk'ün Vatan ve Millet Sevgisi .....

Vatansever ve Milliyetçi İnsanların Özellikleri .....

Sonuç 122

Evrim Yanılgısı 124

Giriş

Millet, genel kabul gören anlamıyla aynı topraklar üzerinde yaşayan, aralarında dil, tarih, duygu, ülkü, gelenek ve görenek birliği olan insan topluluğudur. Milletin üzerinde yaşadığı toprak da vatan olarak adlandırılır. Vatan yalnızca üzerinde yaşanılan toprak parçası olarak algılanamaz; bir insanın hayatında sahip olduğu en önemli varlıklardan birisidir. Millet ve vatanın her insan için anlamı büyüktür. Bireyi güçlü kılan temel, ait olduğu milletin kültür birikimi, tarihi, geleneksel özellikleri gibi unsurlardır. Milletin devamlılığını sağlayan ana öğe de, vatanın bölünmez bütünlüğünün korunmasıdır. Türk Milleti'nin vatanına olan sevgisi ve bağlılığı tarihsel bir gerçektir ve milletimizi diğer milletler arasında üstün kılan en asil özelliklerden birisidir. Bununla birlikte her Türk, milletinin menfaatlerini kendi menfaatlerinden, milletinin geleceğini kendi geleceğinden üstün tutan bir anlayışa, derin bir millet sevgisine sahiptir. Türklerin, diğer tüm milletlere örnek olması gereken vatan ve millet sevgisi, bize şanlı tarihimizin en önemli miraslarından birisidir. Vatan ve millet sevgisi, çok asil sevgilerdir ve Türk Milleti için kutsal değerlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Büyük Önder Atatürk de vatanseverliği ve milliyetperverliği ile tüm dünyaya ve Türk Milleti'ne örnek olmuş bir insandır. Son derece mütevazı bir kişiliğe sahip olan Atatürk, kendisinin sahip olduğu üstün özelliklerini hep milletinin kendisine kazandırdığı özellikler olarak görmüştür. Aynı şekilde kazanılan zaferleri ve elde edilen başarıları da hep milleti ile birlikte gerçekleştirdiğinin bilincinde olmuş, bunları daima milletine mal etmiştir. Konuşmalarında ve yazılarında bu noktanın altını önemle çizmiştir. *"Benim hayatta yegane fahrim, servetim Türklükten başka bir şey değildir"* diyerek Türk olmaktan gurur duyduğunu ifade etmiştir. Atatürk, yaşamı boyunca vatan ve millet sevgisinin önemi üzerinde durmuş, Türk Milleti'ne duyduğu derin saygı ve sevgiyi önemle vurgulamıştır. *"Ne mutlu Türküm diyene"* sözü, kuşkusuz çok üstün bir sevginin simgesidir.

Atatürk, vatan ve millet sevgisinin üstünlüğü ile tanınan, bu sevgisi sayesinde tarihi başarılara imza atmış bir lider, büyük bir devlet adamı idi. Gerek Kurtuluş Savaşı sırasında yaşanan büyük zaferlerin, gerekse bağımsızlığın kazanılmasının ardından ekonomide ve sosyal hayatta katedilen ilerlemelerin temel kaynağı Atamızın vatanına duyduğu derin sevgi ve milletine karşı hissettiği güçlü bağlılıktı. Koşullar ne kadar zor gibi gözükse de, vatanı ve milleti için her zaman yapacak bir şeyi olduğuna inanan büyük bir insandı. Atatürk'ün hayatı incelendiğinde, tüm yaşamı boyunca en büyük amacının Türk milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmak olduğu ve bu yolda yapılan büyük mücadelenin de derin bir vatan ve millet sevgisinden ilham aldığı açıkça görülecektir. Gerçek sevgi ve bağlılık olmadan, böylesine büyük başarılar elde edilemeyeceği açıktır. Bir insan vatanını korumak ve kurtarmak için verdiği mücadelede hiçbir zorluktan yılmıyor, en içinden çıkılmaz gibi görünen durumlar karşısında dahi akılcı ve etkili çözümler üretebiliyor, zafere olan inancını ve azmini asla kaybetmiyor ise, bu, uğrunda mücadele verdiği değerlere sarsılmaz bir bağlılık duyduğunun en önemli göstergesidir. Atatürk'ün ideali, bağımsız bir vatan üzerinde, güçlü bir milli birlik anlayışına sahip bir millet ortaya çıkarmak ve bu milletin hiçbir engel tanımadan çağdaşlaşma yolunda ilerlemesini sağlamaktır. Türk Milleti'nin çağdaş milletler seviyesine yükselmesi gerektiğine inanan, bu düzeye çıkma hakkına sahip bir millet olduğu gerçeğini tam anlamı ile kavramış olan Atatürk, vatan ve millet sevgisi sayesinde, kimsenin düşünemeyeceği, düşünse bile gerçekleştirmesinin mümkün olamayacağı bir başarı kazanmıştır.

"Türklerin vatan sevgisi ile dolu göğüsleri, düşmanların melun ihtiraslarına karşı daima bir duvar gibi yükselecektir" sözleri ile vatanseverliğin önemine dikkat çeken Atatürk, milletini seven,

milletine sadık ve milletine güvenen gerçek bir Türk milliyetçisidir. Ve şu önemli gerçek de göz ardı edilmemelidir ki; vatanını ve milletini herşeyin üstünden tutan, bu derin sevgi için gerektiğinde kendi canını dahi tehlikeye atan Büyük Atatürk'ün bize bıraktığı en önemli miraslardan biri vatanseverlik ve millet aşkıdır. Atamızın bizlere bıraktığı büyük mirası onun bizden beklediği gibi değerlendirebilmek, ülkemizi onun bize bıraktığı noktadan hep daha ileriye götürebilmek, Türk Milleti'ni, tarihine yakışır bir makama ulaştırabilmek için yapılması gereken, Atamızın izinden yürümektir. Tüm vatanseverlerin ve gerçek Türk milliyetçilerinin kendilerine örnek alabilecekleri en güzel örnek, hiç şüphesiz Atatürk'tür. Atatürk ise, **"Benim, Türk Milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra, beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse, manevî mirasçılarım olurlar"** sözleri ile bize hedefe ulaşacak en kısa yolu göstermektedir.

Atatürk'ün Vatan ve Millet Anlayışı

Giriş bölümünde millet kavramının genel bir tanımını yapmıştık. Söz konusu tanımlama genel olarak kabul görmekle birlikte, millet kavramı ile kastedileni tam anlamıyla açıklamakta yeterli değildir. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, millet tanımı içinde yer alan özelliklerin hiçbiri tek başına bir milleti ortaya çıkarmaz. Diğer bir deyişle, yalnızca dil birliği veya yalnızca köken birliği ya da yalnızca inanç birliği aynı toprak parçası üzerinde yaşayan insanların millet olması için yeterli şart değildir. Bir milleti millet yapan temel koşul, söz konusu insan topluluğunun ortak bir geçmişe ve ortak bir gelecek hedefine sahip olmasıdır. Atatürk'ün millet tanımının özünü de işte bu anlayış oluşturmaktadır. Atatürk'e göre bir topluluğun millet sayılabilmesi için, "zengin bir hatıra mirasını elinde bulundurmak, birlikte yaşama hususunda ortak istekte samimi olmak, sahip olunan mirasın korunmasını birlikte sürdürebilme konusunda ortak iradeye haiz olmak, gelecek için aynı programı gerçekleştirmeyi istemek ve birlikte sevinmiş, birlikte aynı ümitleri beslemiş olmak" gereklidir. Bu temel koşulun sağlanması ile birlikte, elbette dil, din, ırk birliği de önemli destekleyici unsurlardır. Özellikle ana dil, insanları düşünce, ruh ve kültür açısından birbirine bağlayan önemli bir öğe olduğu için millet olmanın da önde gelen şartlarından biridir. Atatürk'e göre, *"asıl olan millettir, ilham ve güç kaynağı milletin kendisidir. Bir millet için mutluluk olan bir şey, diğer bir millet için felâket olabilir. Aynı sebepler ve şartlar birini mutlu ettiği halde, diğerlerini mutsuz kılabilir"*; öyle ise, her millet akıl ve bilim yolu ile yalnız kendi değerlerini ve çıkarlarını bulmalıdır.

Atatürk için bütün milletlerin tarih sahnesinde ayrı bir yeri vardır ve o bütün milletlere saygı duyar, ama Türk Milleti'nin yeri apayrıdır. Atatürk bu çıkarımı, tarihi bilgilere ve belgelere dayanarak yapmıştır. Tarihe özel bir ilgisi olduğu bilinen Atatürk, Cumhuriyet'in ilanından sonra tarih çalışmalarına önem vermiş, bu çalışmaları milletimizin tarihi bilincinin geliştirilmesi ve şanlı mirasımızın herkes tarafından öğrenilmesi için kullanılmasını istemiştir. Özellikle Atatürk döneminde, tarih alanındaki olağanüstü çalışmalarla Türk'ün geçmişi aydınlatılmıştır.

Ayrıca Atatürk'e göre bir milleti başka milletlerden ayıran temel nitelikler vardır. Atatürk, Türk Milleti'nin özelliklerini çok kapsamlı olarak tespit etmiş ve millet bilinci tam olarak gelişmemiş olan kişilerin de bu özellikleri en güzel şekilde kavrayabilecekleri bir ortam hazırlamıştır. Bir sözünde Atatürk, Türk Milleti'ni şöyle tanımlamıştır:

> Türk Milleti milli duyguyu, insani duyguyla yan yana düşünmekten zevk alır. Vicdanında milli duygunun yanına insani duygunun şerefli yerini daima muhafaza etmekle iftihar eder.

> Çünkü Türk Milleti bilir ki, bugün uygarlığın yüce yolunda bağımsız ve fakat kendileriyle paralel olarak yürüdüğü bütün uygar milletlerle karşılıklı insani ve medeni ilişkide bulunmak elbette gelişmemizin devamı için gereklidir ve yine malumdur ki; Türk Milleti, her uygar millet gibi mazinin bütün devirlerinde keşifleriyle, ihtiralarıyla uygar dünyaya hizmet etmiş insanların, milletlerin değerini takdir ve hatıralarını saygı ile muhafaza eder. Türk Milleti, insaniyet aleminin samimi bir ailesidir.

Atamızın da vurguladığı gibi, Türk Milleti, millet olmanın öneminin ve gerekliliklerinin bilincindedir. Bununla birlikte Atatürk'e göre, her millet kendi yetenekleri, kültürü ve imkânları çerçevesinde bir yapı ortaya koyar ve bu yapıyı diğer milletlere kabul ettirmekle, diğer milletlerle birarada, huzur ve güven çerçevesinde bir yaşam oluşturmakla sorumludur. Milletin, varlığını devam ettirmek için sahip olması gereken özelliklerin savunulması ve korunması da "milliyetçilik" olarak tanımlanır. Atatürk milliyetçiliğinde ise, gerçek bir Türk milliyetçisinin temel amacı, Türk'ün her alanda yükselmesinin sağlanmasıdır. Bunun için de Türk milliyetçisi, çağdaşlaşma yolunda hiçbir engel tanımayacak, gelişmiş devletlerin seviyesine ulaşırken kendi özünden ve değerlerinden asla uzaklaşmayacak, bununla birlikte onlarla bir uyum içinde olacak ve tüm özellikleri ile insanlığa örnek teşkil edecektir. Türk milliyetçiliğinin temeli, örfünden ve adetlerinden hiçbir şey kaybetmemesi, manevi değerlerini korumasıdır. Çünkü Atatürk'e göre gerçek millet sevgisi böyle bir milliyetçilik anlayışı gerektirir ve başarıya da ancak böyle bir anlayışla ulaşılabilir.

Atatürk'ün Türk milliyetçiliği üzerinde bu kadar çok durmasının tarihi sebepleri vardır. Türklerin dünya tarihine ve uygarlıklara yaptığı üstün hizmetler bilinmektedir. Türk Milleti dünya tarihine damgasını vurmuş bir millettir. Unutulmaz zaferler kazanmış, tarihe kahramanlık destanları yazdırmış, üç kıtada köklü devletler kurmuş, asırlar boyunca dinleri, dilleri, ırkları farklı olan milletlere hükümdarlık etmiş, hepsini adalet ve hoşgörü ile yönetmiş, ayak bastığı yerlere medeniyet götürmüş, ahlakı ile dünya milletlerine örnek olmuştur. Türk'ün kahramanlıkları, kabiliyetleri ve üstün ahlakı tarihe geçmiştir. Atamızın **"Türk Milleti'nin karakteri yüksektir"** sözüyle de işaret ettiği gibi, Türk Milleti'nin ahlaki özellikleri ve yüksek seciyesi diğer tüm milletlerden dikkat çekici şekilde üstündür. Pek çok tarihçi ve sosyolog da bu konuda hemfikirdir.

Atatürk'ün anlayışına göre, böyle üstün meziyetlere ve hasletlere sahip bir milletin vatanı da kutsaldır. Vatan sevgisi, milliyetçiliğin önde gelen öğelerindendir ve Türk milliyetçisi gerçek bir vatanseverdir. Atatürk Türk Milleti'nin vatanını şöyle tanımlamaktadır:

> Vatanımız, Türk Milleti'nin eski ve yüksek tarihi ve topraklarının derinliklerinde varlıklarını sürdüren eserleri ile bugünkü yurttur. Vatan hiçbir kayıt ve şart altında ayrılık kabul etmez ve bütündür.

Bir insanın milli duygu bilinci içinde kendi topraklarına sahip olması kadar güzel bir duygu yoktur. Kendi toprağına sahip olma duygusu milliyetçilik ilkesinin zorunlu bir sonucudur. Mustafa Kemal de bu duyguya tüm insanlara örnek olacak bir şekilde sahip olmuş ve bunu eylemlerinin yanında şu sözleriyle de ifade etmiştir:

> Milletler işgal ettikleri arazinin gerçek sahibi olmakla beraber, beşeriyetin vekilleri olarak da o arazide bulunurlar. O arazinin servetinden kendileri istifade ederler ve dolayısıyla bütün beşeriyeti de yararlandırmakla yükümlüdürler. Bu yasaya göre bundan aciz olan milletler bağımsız olarak yaşamak hakkına layık değildirler.

Avrupalıların "Hasta Adam" diye nitelediği bir milleti ayağa kaldıran Büyük Kurtarıcı Atatürk, içindeki coşkun vatan sevgisi ile her zaman Türk Milleti'nin bağımsızlığını hedefleyerek ülkeyi önce askeri, sonra da sosyal ve ekonomik alanlarda zaferden zafere taşımıştır. *"Yurt toprağı, sana herşey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen, Türk Milleti'ni ebedi hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın."* sözleri de Atatürk'ün örnek vatan sevgisinin belki de en güzel, en anlamlı ifadesidir.

Büyük Önder vatanın kendisi için ne anlama geldiğini ve hayatını vatanı uğrunda harcamaktan şeref duyduğunu ise şöyle belirtmektedir:

> Benim ihtiraslarım var, hem de pek büyükleri; fakat bu ihtiraslar, yüksek mevkiler işgal etmek veya büyük paralar elde etmek gibi maddî emellerin tatminiyle ilgili bulunmuyor. Ben bu ihtiraslarımın gerçekleşmesini, vatanıma büyük faydaları dokunacak, bana da gerektiği gibi yapılmış bir vazifenin canlı iç rahatlığını verecek büyük bir fikrin başarısında arıyorum. Bütün hayatımın ilkesi, bu olmuştur. Ona çok genç yaşımda sahip oldum ve son nefesime kadar da onu koruyacağım.

SAYIN ADNAN OKTAR'IN AZERBAYCAN AZADLIK RÖPORTAJI, 14 EYLÜL 2008

ADNAN OKTAR: Atatürk dindar, aklı başında, gerçek bir Türk milliyetçisi, aslan gibi bir Osmanlı subayıdır. Ve bir yiğit Türk delikanlısıdır. Daha ne yapsın? Elmalılı Tefsiri yaptırmıştır. Buhari'yi tercüme ettirmiştir, ki en önemli hadis kitabıdır. Elmalılı Tefsiri, en mükemmel tefsir olarak bilinir. Diyanet İşleri Başkanlığı'nı kurdurmuştur. Dini özüne çevirmiştir. Yani samimi olarak yaşanmasını teşvik etmiştir. Hemen hemen her akşam Kuran okuyup, dinleyen insandır. Ünlü hafızlar var onun çevresinde bulunan, onlara Kuran okutup onu zevkle dinleyen insan. Ve Kuran üzerinde ciddi araştırmaları olan kültürlü bir insan. Türkiye işgal edilmiş, bu işgali tamamen kırıp kaldırtıyor. Mükemmel bir faaliyet bu. Türkiye'de düşman diye birşey bırakmıyor. Hepsini püskürtüyor ve geri göndertiyor. Ve milli devleti kuruyor. Gayet saygın bir devlet meydana getiriyor. Bütün ülkelerin beğendiği bir sistem meydana getiriyor. Bir de Peygamberimiz (sav)'i övüyor ve büyük bir muhabbetle, sevgiyle övüyor. Ayrıca Allah'a karşı sevgisini coşkun dile getiriyor. Bu çok önemli. Coşkunca Allah'a karşı muhabbetini, sevgisini, bağlılığını ifade ediyor. Peygamber (sav)'e olan sevgisi de çok şiddetli. Ona tam uyulması gerektiğini söylüyor. 'La ilahe illallah, Muhammeden Resullullah' diyen bir insan bile Müslüman bilinir. Başka hiçbir şey yapmasa bile. Atatürk 'La ilahe illallah, Muhammeden Resullullah' dediği gibi, İslam'a çok büyük hizmet etmiş bir insandır. Tam bir İslam mücahididir. Türk mücahididir. Yapılabilecek en mükemmeli yapmaya gayret etmiş bir insandır.

SAYIN ADNAN OKTAR'IN KANAL 35 TV RÖPORTAJI, 14 ARALIK 2008

ADNAN OKTAR: Atatürk Türk Birliği'ni savunmuştur, İslam Birliği'ni savunmuştur, Elmalılı Hamdi Yazır Efendi'nin Elmalılı Tefsiri'ni hazırlattırmıştır, Buhari'yi tercüme ettirmiştir, Sahih-i Buhari'yi, hemen hemen her gece Kuran okuyup dinleyen bir insandı. Ben Ülkü Hanım'dan bizzat kendim duydum, bana anlattı, yanında olan bir insan bu. Halis, muhlis, yiğit bir Osmanlı beyefendisidir, halis bir Müslümandır, halis bir Türk'tür, halis bir Türk milliyetçisidir ve çok samimi bir insandır Atatürk. Ama masonlar kendilerince bir oyun oynamaya kalktılar, Atatürk'ü bambaşka tanıtmaya kalktılar, biz bu oyunu bozduk. Atatürk acaba mason localarını niye kapattı o zaman, bunu düşünmek lazım. Mason localarını, Abdülhamit bile kapatamamıştı, hiçbir dönemde Osmanlı locası kapatılamadı ama Atatürk çıktı yüreklice, yiğitçe locaları kapattı ve tek bir talimatla, gece talimatıyla. Gece talimatıyla bitirdi ve çok ağır konuşmuştur, ağzına sağlık, çok da güzel söylemiştir. Komünizme karşıydı. "Beyler" diyor "Şurası unutulmamalıdır ki Türk Aleminin en büyük düşmanı komünistliktir, behemahal" diyor "her görüldüğü yerde ezilmelidir." Muhteşem bir ifade... Atatürk hem şiddetli anti

komünistti, anti masondu ve tam bir inanç sahibi ve Müslüman evladıydı... Benim kitaplarım Atatürk'le ilgili olarak yazılmış eser olarak en kaliteli, en güzel eserlerdir Cumhuriyet tarihinde, Atatürk'le ilgili olarak. Gerek dizaynı, gerek süsü, gerek anlatımı, gerek tekniği, gerek üslup olarak en mükemmeldir. Genellikle biliyorsunuz siyah beyaz basılır Atatürk'le ilgili kitaplar, soluk eserler şeklindeydi. Ben nasıl kitap basılır Atatürk'le ilgili, onu gösterdim. Yıllar sonra, ondan sonra takliden bir şeyler yapmaya çalıştılar, ama yine de olmadı.

Atatürk Milliyetçiliği

Atatürk Türk Milleti'ni, *"Türkiye Cumhuriyetini kuran Türk halkına, Türk Milleti denir"* sözleri ile tanımlamıştır. Atatürk'e göre, Türk halkı birbiriyle kaynaşmış, müşterek bir geçmişe ve kültüre sahip, milli ülküler için gelecekte birlikte yaşama arzusunda olan bir topluluk olarak, Türk Milleti'ni oluşturur. Atatürk milliyetçiliğinde kendisini Türk sayan ve Türk Milleti'ne mesup olmanın şeref ve bilincine sahip herkes Türk'tür. Bu bilinç, Türk Milleti'ni milli dava için çalışmaya iten en önemli güçtür.

> Türk eli büyüktür. Her yeri dolduran Türk'tür ve her yeri aydınlatan Türk'ün yüzüdür. Diyarbakırlı, Vanlı, Erzurumlu, Trabzonlu, İstanbullu, Trakyalı ve Makedonyalı hep bir milletin evlatları, hep aynı cevherin damarlarıdır. Bu damarlar birbirini tanısın. Bu dediğim şey olduğu zaman, başka bir alem görülecek ve dünyaya hayret verecektir. Türk'ün varlığı bu köhne aleme yeni ufuklar açacaktır.

Atatürk milliyetçiliği, başka milletlerin milli kültürlerine ve bağımsızlıklarına saygılıdır. Atatürk'ün, *"Bize milliyetçi derler; biz öyle milliyetçileriz ki, bizimle iş birliği yapan bütün milletlere saygı gösteririz"* sözleri ile, milliyetçilik anlayışının nezaketini ve barışseverliğini ortaya koymuştur. Bu barışsever politika, *"Yurtta sulh, cihanda sulh"* sözleri ile biçimlenmiştir. Bununla birlikte, Atatürk milliyetçiliğinde ana hedef, Türk Milleti'nin, kendine yakışır şekilde, onurlu ve şerefli bir millet olarak varlığını devam ettirmesidir. Bunun için öncelikli şart bağımsızlıktır; bundan sonra yapılması gereken ise, dünya milletleri arasında, onlarla eşit haklara sahip bir konuma gelmek ve hatta diğer milletlerin liderliğini üstlenebilmektir. Bu milliyetçilik bugünkü vatanımızın sınırlarıyla çizilen, yeni topraklara sahip olma hevesinden arınmış, fakat bağımsız ve özgür yaşamaya kesin azimli, dünya milletlerini bir aile sayan, her milletin haklarına saygılı, kendi haklarını ve haysiyetini korumakta kararlı, diğer bir deyişle "insani bir Türk milliyetçiliği"dir.

> Türk milliyetçiliği, ilerleme ve gelişme yolunda ve milletlerarası ilişkilerde bütün çağdaş milletlerle aynı çizgide ve onlarla uyum içinde yürümekle birlikte, Türk toplumunun özel karakterlerini ve başlı başına bağımsız kimliğini saklı tutmaktır.

Bu milliyetçilikte Türk Milleti'nin bağımsızlığı uğruna göze alınamayacak bir fedakarlık yoktur. Çünkü milliyet duygusu, bir toplumda bireylerin kendilerini bütüne bağlı ve onun bir unsuru olarak görmeleri ve o milletin bekası için varlıklarını ortaya koymaya hazır olmalarıdır. Büyük Önder hiçbir zaman ırkçılık temeline dayanan bir milliyetçiliği savunmamış, daima hars milliyetçiliğinin, yani kültür milliyetçiliğinin taraftarı olmuştur. Ortak tarih ve kültüre sahip olan insanımızı milli bir şuur altında birleştirmeye çalışmıştır. Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin de ancak bu şekilde güçlenebileceğini belirterek, *"Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz; Cumhuriyetimizin mesnedi Türk camiasıdır. Bu camianın efradı ne kadar Türk harsıyla dolu olursa, o camiaya istinat eden Cumhuriyet de kuvvetli olur"* demiştir. Atatürk, Türk milliyetçiliğinin temeline oturtmaya çalıştığı milli ahlakı ise şöyle tanımlamıştır:

> Gerçekten de, ahlakiyet özel fertlerden ayrı ve bunların üstünde, ancak toplumsal, milli olabilir. Milletin toplumsal düzen ve sükunu, hal ve gelecekte refahı, mutluluğu, selameti ve dokunulmazlığı, uygarlıkta ilerlemesi, yükselmesi için insanlardan her konuda bilgi, gayret, nefsin feragatini, gerektiği zaman seve seve nefsinin fedasını talep eden milli ahlaktır. Mükemmel bir millete milli ahlakın gerekleri o millet fertleri tarafından adeta muhakeme edilmeksizin vicdani, duygusal bir nedenle yapılır. En büyük milli duygu, milli heyecan işte budur. Millet analarının, millet babalarının, millet öğretmenlerinin ve millet büyüklerinin evde, mektepte, orduda, fabrikada, her yerde ve her işte millet çocuklarına, milletin her ferdine bıkmaksızın ve mütemadiyen verecekleri milli terbiyenin amacı, işte bu yüksek milli

duyguyu sağlamlaştırmak olmalıdır. Ahlakın milli, toplumsal olduğunu söylemek ve maşeri vicdanın bir ifadesidir demek, aynı zamanda ahlakın kutsal sıfatını da tanımaktır.

Milli Egemenliğin Önemi

Atatürk'ün millet sevgisini gösteren önemli dellilerden birisi de milletin üzerindeki tüm baskıları ve keyfi idareleri kaldırarak, milleti kendisinin yöneticisi konumuna getirmesidir. Milli Mücadele, *"milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır"* sözleri ile başlamıştır. *"Egemenlik kayıtsız, şartsız milletindir"* sözü ise, Atamızın milletine verdiği değerin göstergelerinden biridir. Egemenlik, yöneten ve düzenleyen bir güç, bölünmez bir kuvvettir. Eğer bir ülkede bu güç, o ülkede yaşayanlara ait değilse, ülkenin dışından geliyorsa, o zaman bu ülkede güçlü ve bağımsız bir devletin varlığından bahsedilemez. Bu, tam anlamı ile sömürü düzenidir. Dolayısıyla, güçlü bir devlette söz konusu iradenin muhakkak o ülkenin içinden çıkması, diğer bir deyişle milli olması şarttır. Atatürk'ün kastettiği "milli" ve "egemenlik" sözcüklerinin birleşmesinden oluşan "milli egemenlik" kavramı ise, milletin sahipliği, milletin egemenliği anlamına gelmektedir. Buna göre, bir devlet üstünde hiçbir yabancı gücün etkisi olmadığı gibi, milletin üstünde de hiçbir sınıf, zümre veya kişiye ayrıcalık tanınamaz. Milletin iradesinin üzerinde başka bir irade ve güç yoktur.

I. Dünya Savaşı'nın İtilaf Devletleri'nin yenilgisi ile sonuçlanmasının ardından, Osmanlı İmparatorluğu'nun toprakları parçalanmaya başlanmış, ülkenin dört bir yanı düşman tarafından işgal edilmişti. Bu dönemde, düşmana karşı nasıl bir strateji izleneceği, nihai hedefin ne olması gerektiği hakkında ülkenin aydınları ve önde gelenleri arasında çeşitli tartışmalar vardı. Bir grup yabancı bir gücün mandası altına girmenin gerekli olduğunu savunurken, başta Mustafa Kemal olmak üzere bağımsızlık yanlısı bir grup da mandanın bir tür esaret anlamına geldiğini ve Türk Milleti'nin asla esareti kabul edemeyeceğini, tek çözümün bağımsızlık olduğunu savunuyordu. Manda taraftarları arasında da hangi ülkenin mandası olunacağı konusunda fikir ayrılığı vardı. Bazıları İngiliz mandasını savunurken, bazıları da Amerikan mandasının kabul edilmesi gerektiğini iddia ediyorlardı.

Atatürk ise, en başından beri bağımsızlığı Türk Milleti için tek çare olarak gördüğünü ve yeni bir Türk devletinin kurulması için yola çıktığını Nutuk'ta şöyle anlatıyordu:

> Efendiler, ben bu fikirlerin hiçbirisini (mandayı kastederek) uygun bulmadım. Çünkü bu kararların dayandığı temeller ve mantıklar yanlıştı, esassızdı. Gerçekte o tarihte Osmanlı Devleti'nin temelleri çökmüş ve devri sona ermişti, Osmanlı ülkesi tamamen parçalanmıştı, ortada bir avuç Türk'ün barındığı bir ana yurdu kalmıştı. Son mesele bunun da parçalanmasını sağlamaktı. Neyin ve kimin korunması için, kimden ne yardım isteniyordu. O halde gerçek karar ne olabilirdi? Efendiler, bu durum karşısında bir tek karar vardı. **O da milli egemenliğe dayalı, kayıtsız şartsız yeni bir Türk devleti kurmak.** İşte daha İstanbul'dan çıkmadan düşündüğümüz ve Samsun'da Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulamaya başladığımız karar bu karar olmuştur.

Böylece daha işin başından izlenecek strateji ve varılacak amaç belirlenmiş ve ulusal egemenliğe dayalı yeni bir Türk Devleti'nin kurulmasına adım adım yürünmüş ve sonunda amaca varılmıştır. Elbette böyle bir hedefin belirlenmesinin temelinde Mustafa Kemal'in Türk Milleti'ne duyduğu güvenin büyük payı vardır, 'milli egemenlik' ilkesinin dayanağı Türk ulusudur.

Şunu da belirtmek gerekir ki, bağımsızlık ve milli egemenlik görüşü, Samsun'a çıkıldığı anda belirmiş bir fikir değil, Atatürk'ün gençlik yıllarından itibaren düşündüğü ve planladığı bir görüştür. Mustafa Kemal'in, daha 1906 yılında Selanik'te arkadaşları ile yaptığı sohbetlerde bu anlayışı gündeme getirdiği tarihi dökümanlarda yer alan bir bilgidir. 1917 yılında Suriye Cephesi'nde yazdığı notlarda ve cepheden gönderdiği mektuplarda ise, "mutlakiyetin yerini milli egemenliğin alması gerektiğinin" üzerinde durmaktadır. Yine askerlik yıllarında Selanik'te Askeri Rüştiye

öğretmenlerinden Hakkı Pars'ın evinde yapılan bir toplantıda, *"... Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm ve izmihal vardır. Her terakkinin ve kurtuluşun anası hürriyettir"* sözleri ile izlenecek yolu belirlemiştir. Bağımsızlık olmadan, çağdaş bir devlet kurulamayacağının farkında olan Atamız, özgür olmayan bir ülkede yaşamaktansa, her türlü tehlikeye göğüs gererek, bağımsız bir millet için çalışmayı göze almıştır. Başka milletlerin boyunduruğu altına girmiş bir milletin zamanla tarih sahnesinden silineceğini bilerek, *"Ben yaşayabilmek için mutlaka müstakil bir milletin evladı kalmalıyım. Milli istiklal bence bir hayat meselesidir"* demiştir.

Samsun'a çıktığı tarih ise, Atatürk'ün yıllardır üzerinde düşündüğü bir planın hayata geçirilmesinin ilk adımıdır. Samsun'a geçişin bir diğer anlamı da zaten, halka yönelmek, yalnızca halkın talep ettiği yönde bir yol izlemektir. Mustafa Kemal ve arkadaşlarının ilk hedefi elbette düşmanın vatan topraklarından çıkarılması idi. Ancak bunun için öncellikle ulusal güçlerin birleştirilmesi gerekliydi. İşte bu noktada, Atamızın Türk Milleti'ne duyduğu sevgi, halkta bir kez daha Türk benliğinin canlanmasını sağlamıştır. Halkımız da içinde bulunulan işgal, yokluk ve türlü sıkıntılara rağmen bağımsızlık konusunda asla taviz verilmeyeceğini, vatanımızın korunması için topyekün savaşılacağını, bu uğurda herşeyi kaybetmeye dahi razı olduğunu bildirmiş ve Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarına tam destek vermiştir. Mustafa Kemal'in Anadolu'ya çıkışını takiben Amasya Genelgesi'nde milli egemenliğin temel ilke olduğu şöyle vurgulanmaktadır:

> Vatanın bütünlüğü ve milletin bağımsızlığı tehlikededir. İstanbul Hükümeti, yenen devletlerin etkisi altında bulunduğundan, yüklendiği sorumluluklarının gereğini yerine getirememektedir. Bu durum ulusumuzu yok olmuş gibi gösteriyor. **Ulusun bağımsızlığını yine ulusun kesin kararı ve direnişi kurtaracaktır.**

Her köy, mahalle, nahiye, kasaba ve ilde, oranın halkı tarafından seçilen üyelerden oluşan "Kuvayi Milliye" örgütlerinin özünde Atamızın bağımsızlık aşkı ve ulusal egemenliğe verdiği önem yatmaktadır. TBMM'nin açılışı ise ulusal iradeye dayanan yeni Türk Devleti'nin ortaya çıkışının somut sonucudur. 23 Nisan 1920 tarihinde açılan TBMM, Mustafa Kemal'in arzu ettiği "milli egemenliğin" kurumsallaşmış hali olmuştur.

Görüldüğü gibi milli egemenlik kavramı, Atatürk'ün Türk Milleti'nin aydınlık geleceği için önemle üzerinde durduğu bir kavramdır. Milli egemenlik anlayışına dayalı bir sistemin kurulabilmesi için tarihi bir mücadele verilmiştir. Atamız, *"Büyük ölülere matem gerekmez, fikirlerine bağlılık gerekir"* demiştir ve bu sözleri ile de açıkça ortaya koyduğu gibi tek isteği, milletinin, kendisinin çizdiği yolda yürümesi ve asla yılgınlığa kapılmadan sürekli ilerlemesidir. Bu isteği yerine getirmek tüm vatanseverlerin ve milliyetçilerin en önde gelen sorumluluklarından biridir.

BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

Vatanın bağımsızlığı, milletin hür geleceği için yola çıkan Mustafa Kemal ve arkadaşlarının Amasya, Erzurum ve Sivas'ta halk temsilcilerinin katılımı ile aldıkları kararlar, vatan ve millet sevgisinin en güzel ifadeleridir:

AMASYA GENELGESİ (22 Haziran 1919)

* Vatanın bütünlüğü, milletin istiklali tehlikededir.

* İstanbul Hükümeti, üzerine aldığı sorumluluğun icaplarını yerine getirememektedir. Bu hal, milletimizi adeta yok olmuş gösteriyor.

* Milletin istiklalini, yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.

* Milletin içinde bulunduğu durum ve şartlara göre harekete geçmek ve haklarını yüksek sesle cihana işittirmek için her türlü tesir ve kontrolden uzak milli bir heyetin varlığı zaruridir.

* Anadolu'nun her bakımdan en emniyetli yeri olan Sivas'ta, milli bir kongrenin acele toplanması kararlaştırılmıştır.

* Bunun için bütün vilayetlerin her sancağından milletin güvenini kazanmış üç temsilcinin mümkün olduğu kadar çabuk yetişmek üzere hemen yola çıkarılması icap etmektedir.

* Her ihtimale karşı, bu meselenin bir milli sır halinde tutulması ve temsilcilerin, lüzum görülen yerlerde, seyahatlerini kendilerini tanıtmadan yapmaları lazımdır.

* Doğu vilayetleri adına, 10 Temmuz'da, Erzurum'da bir kongre toplanacaktır. Bu tarihe kadar diğer vilayetlerin temsilcileri de Sivas'a gelebilirlerse, Erzurum Kongresi'nin üyeleri, Sivas Umumi Kongresi'ne katılmak üzere hareket ederler.

ERZURUM KONGRESİ KARARLARI (23 Temmuz - 7 Ağustos 1919)

* Milli sınırlar içinde bulunan vatan parçaları bir bütündür. Birbirinden ayrılamaz.

* Her türlü yabancı işgal ve müdahalesine karşı Osmanlı Hükümeti'nin iş yapamaz duruma gelmesi halinde, millet topyekün kendisini savunacak ve direnecektir.

* Vatanı korumaya ve istiklali elde etmeye İstanbul Hükümeti muktedir olamadığı takdirde, bu gayeyi gerçekleştirmek için geçici bir hükümet kurulacaktır. Bu hükümet üyeleri milli kongrece seçilecektir. Kongre toplanmamışsa, bu seçimi Heyet-i Temsiliye yapacaktır.

* Kuvayi Milliye'yi tek kuvvet tanımak ve milli iradeyi hakim kılmak temel prensiptir.

* Manda ve himaye kabul olunamaz.

* Milli Meclis'in derhal toplanmasını ve hükümet işlerinin Meclis tarafından kontrol edilmesini sağlamak için çalışılacaktır.

* Milletimiz çağdaş gayelerin büyüklüğüne inanır ve teknik, sınai ve iktisadi durumumuzu ve ihtiyacımızı takdir eder.

SİVAS KONGRESİ KARARLARI (4 - 11 Eylül 1919)

* Milli sınırlar içinde bulunan vatan parçaları bir bütündür, birbirinden ayrılamaz.

* Her türlü işgal ve müdahaleye karşı, millet birlik olarak kendisini müdafaa ve mukavemet edecektir.

* İstanbul Hükümeti harici bir baskı karşısında memleketimizin herhangi bir parçasını terk mecburiyetinde kalırsa, vatanın bağımsızlığını ve bütünlüğünü temin edecek her türlü tedbir ve karar alınmıştır.

* Kuvayı Milliye'yi tek kuvvet tanımak ve milli iradeyi hakim kılmak temel prensiptir.

* Manda ve himaye kabul olunamaz.

* Milli iradeyi temsil etmek üzere Millet Meclisi'nin derhal toplanması mecburidir.

* Aynı gaye ile milli vicdandan doğan cemiyetler, "Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti" adı altında birleştirilmiştir.

* Mukaddes maksadı ve umumi teşkilatı idare için kongre tarafından bir Heyet-i Temsiliye seçilmiştir.

Vatanın Korunması

Her karış toprağı şehit kanları ile sulanmış, asırlar boyunca şanlı tarihimize ev sahipliği yapmış olan vatanımız her Türk için kutsaldır. Türlü zorluklar ve fedakarlıklar sonucu kazanılan Kurtuluş Savaşı ile Atamız bize üzerinde özgürce yaşadığımız bir vatan bırakmıştır. Bu vatanın korunması tüm Türk Milleti'nin birinci vazifesidir. Bu nedenle iç ve dış, potansiyel düşmanlara karşı gereken önlemlerin, her türlü askeri ve güvenlik tedbirinin alınmış olması vatanımızın geleceği için son derece önemlidir. Ve Türk Ordusu bu asil görevi üstün bir başarı ile yerine getirmektedir. Ancak vatanın korunmasında askeri tedbirler kadar önemli olan bir başka alan daha vardır ve bu alanda tüm Türk Milleti sorumluluk üstlenmelidir. Bu da, vatanın birlik ve bütünlüğünün korunmasında verilecek fikri mücadeledir.

Atatürk yaşamı boyunca halkımızı, halkı çatışmaya teşvik eden, huzuru ve düzeni bozan, ülkeyi felakete sürükleyebilecek, menfaat grupları arasında kavgalara neden olacak ideolojilere karşı uyarmış, böyle tehlikeli ideolojilerle mutlaka fikri alanda mücadele edilmesi gerektiğini söylemiştir. *"Çocuklarımız ve gençlerimiz yetiştirilirken onlara özellikle varlığı ile, hakkı ile, birliği ile çatışan tüm yabancı öğelerle mücadele gereği telkin edilmelidir."* diyerek, yeni neslin de bu mücadele için bilinçlendirilmesi gerektiğine dikkat çekmiştir. Atatürk'e göre komünizm ve faşizm bu tarifin içinde yer alan, milletin geleceği için son derece tehlikeli ideolojilerdir ve Atamız özellikle komünizmin "her görülen yerde mutlaka ezilmesi gerektiğini" bildirmiştir. Büyük Önder, her iki ideolojinin de gerçek yüzünü çok iyi kavramış ve halkımızı da bu konuda bilinçlendirmek için gayret etmiştir. Bir konuşmasında Atatürk, söz konusu ideolojilerin tehlikelerine şöyle dikkat çekmektedir:

> Biz büyük savaşlar görmüş, büyük bir milletiz... Ama savaşçı değiliz, barışçı felsefeyi benimsemiş bir milletiz... Kendimizi dünyadan soyutlayamayız. Dünya milletlerinin emperyalist ülkeler tarafından zaman zaman pervasızca paylaşıldığını ve bu paylaşma esnasında gelişmemiş ülkelerin tarihten silindiğini hafızalardan silmek kadar gaflet olamaz. Dünyanın bugünkü durumu hiç de parlak görünmüyor. Her ülke, gençliğini bir başka ideolojiye sahip olarak yetiştirme gayreti içinde. İtalya faşizm ideolojisine dört elle sarılmış. Bu ülkenin diktatörü Mussolini ülkesinin sekiz milyon faşist gencin süngüsü üzerinde yaşadığını haykırıp duruyor... Almanya'da Hitler'in yaratarak geliştirmekte olduğu Nazilik de faşizmin bir başka, bir büyük tehlikeli benzeridir. Hitler bir ırkçıdır. Dikkat buyurunuz, milliyetçi demiyorum, ırkçıdır diyorum. Alman ırkını en üstün ırk olarak gören bir mecnundur. Tekmil Alman gençliğini peşine takmış, onlara bu ideali aşılamıştır. Moskova'da oynanan oyun ise bir başka türlüdür. Stalin yalnız kendi gençliğine değil, dünya gençliğine komünistlik ideolojisini aşılamaya çalışıyor. Komünistlik propagandasının, fukarası ve cahili çok ülkelerde ne kolay taraftar topladığı ise ortada bir gerçektir...
>
> ... Hayır, ne komünizm ne de faşizm... Bu iki ideoloji de memleketimizin, ulusumuzun gerçeklerine, karakterine asla uymaz. Şunu da ilave edeyim ki, ne faşizmin ne de Nazizm'in sonu yoktur.

Bu sözler Atamızın ne kadar ileri görüşlü olduğunu bir kez daha göstermektedir. Her iki ideoloji de arkalarında milyonlarca ölü, binlerce sakat insan bırakmış, girdikleri her ülkeye acı, yıkım ve felaket götürmüştür. Bu ideolojiler, içten içe milleti kemiren ve sömüren ideolojilerdir. Gerçek vatanseverlerin bu ideolojilerle fikri alanda mücadele etmeleri, Atamızın önemli bir vasiyetidir. Türk Milleti, sağlam karakteri, yüksek seciyesi ve Atamızın bizlere kazandırdığı bilinç sayesinde bu tarz ideolojilerin etkisine hiçbir zaman girmemiştir ve Türk milliyetçilerinin fedakarane çalışmaları sayesinde de bu ideolojiler vatanımızda asla başarıya ulaşamayacaklardır. Ancak bu gerçek, tehlikenin önemini azaltmamaktadır. Üstelik ülkemiz gerek jeo-politik konumu, gerekse sahip olduğu tarihi miras nedeniyle her zaman için yıkıcı ve güçten düşürücü saldırılarla karşı karşıya kalma riski altındadır.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, faşizm ve komünizm başta olmak üzere bütün din-dışı ve materyalist ideolojiler, milli birliği, bütünlüğü, manevi değerleri hedef almaktadırlar. Materyalistler vatanlarına, bayraklarına, milletlerine değil, kendi kişisel menfaatlerine bağlıdırlar. Milliyetçi değil, enternasyonalisttirler. Milletin mutluluğu için değil, kendi mutlulukları için çalışırlar. Büyük Önderimizin bize öğrettiği ve bıraktığı vasiyet ise, milli ve manevi değerlere bağlı, vatanını, bayrağını, milletini seven, milli ahlak inancına sahip olan, mukaddesatını korumak için gerekirse canını verebilecek insanlar olmaktır. Atamız, bizim ve bizden sonra gelecek nesillerin, dindar, milliyetçi duygular taşıyan, vatanı ve bayrağı uğruna hayatını ortaya koyan, yaşamı boyunca milletinin mutluluğu için çalışan, aile kurumunun kutsiyetini savunan insanlar olmamızı istemektedir. Materyalist zihniyet ise, Atamızın bize kutsallığını öğrettiği tüm bu değerlerin karşısında yer almaktadır. Dolayısıyla milliyetçi ve vatansever insanların, yalnızca bu iki ideolojiye karşı değil, materyalist tüm sistem ve ideolojilere karşı fikri mücadele içinde olmaları, sinsi odakların kirli oyunlarına gelmemek için dikkat göstermeleri şarttır.

Atatürk ilkelerinin en yakın takipçisi ve koruyucusu olan kahraman Türk Ordusu vatanımızı her türlü tehlikeye karşı gururla korumaktadır. Bizlere düşen de, vatanımızın korunmasının temel aşamalarından biri olan, söz konusu fikri mücadeleye imkanlarımız doğrultusunda katkıda bulunmaktır. Unutmamak gerekir ki, Atatürk'ün asıl isteği, bizim, Onun "fikirlerini, duygularını anlamamız ve hissetmemiz"dir. O zaman herkes bir Mustafa Kemal olacak ve Atamızın ülküsü tam anlamı ile gerçekleştirilecektir.

> İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, et ve kemik, geçici Mustafa Kemal... İkinci Mustafa Kemal, onu "ben" kelimesiyle ifade edemem; o, ben değil, bizdir! O, her köşesinde yeni fikir, yeni hayat ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben, onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir. **O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal odur!**

Gerçek Atatürkçülerin Vatana Hizmeti

Büyük Atatürk Türk Milleti'nin üstlendiği görevi şöyle tanımlamaktadır:

> **Büyük davamız, en müreffeh millet olarak, varlığımızı yükseltmektir.** Bu, yalnız müesseselerinde değil, düşüncelerinde de temelli bir inkılap yapmış olan Türk Milleti'nin dinamik idealidir. Bu ideali en kısa zamanda başarmak için, düşünce ve hareketi beraber yürütmek mecburiyetindeyiz. **Her ferdin son nefesi, Türk Milleti'nin nefesinin hiç sönmeyeceğini, onun sonsuz olduğunu göstermektir. Yüksel Türk, senin için yükselmekte sınır yoktur.**

Bu, gerçek Atatürkçülerin uğrunda mücadele etmekten asla vazgeçmeyecekleri, bu uğurda yılgınlığa kapılıp yorgunluk duymayacakları ülküleridir. Önceki bölümde, vatanımızın korunmasında gerekli olan fikri mücadelenin önemi üzerinde durduk. Bu fikri mücadelenin dayanak noktası Atatürk ilke ve inkılaplarıdır. Bu ilkelerin korunması, doğru anlaşılıp sürekli gündemde tutulması son derece önemlidir. Unutmamak gerekir ki, Atatürk'ün eşsiz kişiliğinin ve tarihi mücadelesinin ürünü olan bu ilkeler, yıkılıp yerle bir edilmiş bir imparatorluğun ardından güçlü, bağımsız, yüzü hep ileriye dönük yepyeni bir Cumhuriyet çıkarmıştır. Dolayısıyla çağdaşlaşma yolunda ilerlememizi sağlayacak ana yol da Atatürk ilkelerini rehber edinmek olacaktır. Atatürk, Türk Milleti'nin sürekli kendi çizmiş olduğu yolda ilerleyeceğinden emindir:

> Ben ölürsem soylu milletimizin beraber yürüdüğümüz yoldan asla ayrılmayacağına eminim; bununla gönlüm rahat!

Atatürk bizleri, kendi ilkelerini unutturmak isteyen kişilerin ortaya çıkabileceği durumlara karşı da uyarmıştır. Ancak Büyük Önder'in dikkat çektiği çok önemli bir husus vardır; o da kimsenin bunu başaramayacağıdır. Çünkü Atatürk ilkelerinin temeli Türk Milleti'nin asırlar öncesine dayanan milli kültürüne, ahlakına ve karakterine bağlıdır. Ve bu ilkeler özlü ve kuvvetli ilkelerdir:

> Bir zamanlar gelir, **beni unutmak veya unutturmak isteyen gayretler belirebilir**. Fikirlerimi inkâr edenler ve beni yerenler çıkabilir. Hatta bunlar, benim yakın bildiğim ve inandıklarım arasından bile olabilir. Fakat ektiğimiz tohumlar o kadar özlü ve kuvvetlidirler ki, bu fikirler Hint'ten, Mısır'dan döner dolaşır gene gelir, verimli neticeleri kalpleri doldurur.

Atatürk ülkemize yepyeni bir çehre kazandırırken çok önemli bir noktayı her zaman göz önünde bulundurmuş, Türk Milleti'ni millet yapan unsurları; tarihini, dilini, dinini, yani kısaca öz kültürünü her zaman yaşatacak köklü tedbirler almıştır. İnanç, dayanışma, vatan ve millet sevgisi, birlik ve beraberlik duyguları bu tedbirlerin temelidir. Türk Milleti bu erdemler sayesinde dünyanın en güçlü ve donanımlı ordularına karşı bir tarih yazmıştır. Bu değerlerin sürekli ayakta tutulması, gerçek Atatürkçülerin en önemli vatan hizmetleridir. Bunların bilinmesi ve yeni nesillere aktarılması son derece önemlidir. Bizler bugün aziz vatanımızda bağımsız bir yaşam sürüyorsak, bunu söz konusu erdemleri kendilerine düstur edinmiş imanlı, cesur, fedakar şehitlerimize, gazilerimize ve hepsinden önemlisi Atamıza borçluyuz. Türk Milleti'nin her ferdinin bu borcun bilincinde olması, bu vatanı bizlere armağan edenlere minnet ve şükran duyması ve hepsinden önemlisi yeni nesillerin de bu duygularla yetiştirilmesi gerekmektedir. Vatanseverler ve gerçek Türk milliyetçileri bu şerefli görevi üstlenmişlerdir ve bu, vatanları için yapacakları en büyük hizmettir.

Şimdi kısaca, Atatürk ilkelerinin temelini oluşturan anlayışları ele alacağız.

1. Millî Tarih Bilinci

Tarih, bir milletin bütün fertlerinin bilmesi ve koruması gereken kültür hazinelerinden biridir. Tarih, milletin geçmişteki varlığı, onun mirası ve bugüne kalan hatırasıdır. Her birey milli tarihindeki üstün kişi ve olaylardan gurur duyar, ibret alınması gereken dersleri de hiçbir zaman göz ardı etmez. Milletlerin hayatında tarih, içinde bulunulan durum ve gelecekte karşılaşılabilecek olaylar birarada değerlendirildiğinde başarılı sonuçlar elde edilebilir. Millî tarihine sahip çıkmayan, bu tarihi yeni nesillere aktarmayan milletler, yaşama güçlerini kaybederler. Bu birikim, o milleti ileri taşıyacak en önemli itici güçtür.

Atatürk milli tarih bilincine çok önem vermiş, pek çok konuşmasında Türk tarihinin kendisine ilham kaynağı olduğunu belirtmiştir. Atatürk, Türk tarihini Orta Asya'dan başlayan ve bugüne kadar ulaşan bir bütün olarak değerlendirir. Türk tarihine olan merakı ise, Manastır Askeri İdadisi'nde okuduğu yıllara dayanmaktadır. Okulda milliyetçi bir Türk subayı olan Tevfik Bey'den tarih dersi alan Mustafa Kemal, bu dönemde Türk tarihini bütün genişliği ve derinliği ile kavramış, bağımsızlığa yönelik pek çok düşüncesi ilk olarak bu yıllarda şekillenmeye başlamıştır. Tevfik Bey'den, "kendisine minnet borcum vardır, bana yeni bir ufuk açtı" diye bahseden Atatürk, Türk tarihinin zenginliğinden çok faydalanmıştır.

Milli tarih bilinci, Atatürk'ün Türk Milleti için belirlediği 'çağdaş milletler seviyesine ulaşmak' ülküsünde benimsenecek yolun nasıl olması gerektiği noktasında da ön plana çıkmaktadır. Atatürk çağdaşlaşmayı sürekli teşvik ederken, bunun kendi değerlerimizden uzaklaşmak, tarihimizi reddetmek olmadığını önemle vurgulamıştır:

> Her milletin kendine mahsus gelenekleri, kendine göre milli hususiyetleri vardır. Hiçbir millet, aynen diğer bir milletin taklitçisi olmamalıdır. Çünkü böyle bir millet ne taklit ettiği milletin aynı olabilir, ne de kendi milleti içinde kalabilir. Bunun neticesi şüphesiz ki acıdır.

Bir başka sözünde ise, Atatürk şöyle demektedir:

> Biz Batı uygarlığını bir taklitçilik yapalım diye almıyoruz, onda iyi gördüklerimizi, kendi bünyemize uygun bulduğumuz için, dünya uygarlık düzeyi içinde benimsiyoruz.

Türkiye'nin yalnız ekonomi alanında değil, sosyal ve kültürel alanda da sürekli kalkınması gerektiğine inanan Atatürk, bu hedefe ulaşmakta milli tarih bilincinin büyük rol oynadığına inanmaktadır. Bir milleti ayakta tutan önemli değerlerden olan milli şuur, Atatürk için, milli tarih bilincine paralel olarak gelişir ve ilerler. *"Millî şuurun ayakta kalabilmesi ve uyanık bulunması için dil ve tarih uğrunda çalışmaya mecburuz."* diyen Atatürk, bu konuda ne derece duyarlı olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle yeni yetişen neslin her zaman tarih bilincine sahip olmasını istemiş, bunun için de gençlere muhakkak manevi değerlerin öneminin, gelenek ve göreneklerimizin, kültür birikimimizin anlatılması gerektiğini vurgulamıştır. Bununla da kalmamış, maneviyatımızı, milli değerlerimizi, mukaddesatımızı, kültürümüzü hedef alan her türlü unsurla sonuna kadar mücadele etmek gerektiğinin gençlere öğretilmesini istemiştir.

> Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize görecekleri tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel Türkiye'nin istiklaline, kendi benliğine, milli ananelerinde düşman olan bütün unsurlarla mücadele etme lüzumu öğretilmelidir.

Bu nedenledir ki Atatürk, tarih ilminin eğitim ve öğretim programlarında geniş olarak yer almasından yana olmuştur. Gençlere ve Türk Milleti'ne bilimsel bir şekilde öğretilecek olan milliyet kavramı ile, toplum yaşantısının daha bilinçli olacağına inanmıştır. Bu nedenle insanların milletleri için çalışmaları ve gelecek günlerin güvenliğini sağlamak temel görüşü üzerinde haklı olarak durmaktadır:

> **Millet sevgisi kadar büyük sevgi yoktur.** Kurtuluş Savaşı'nda benim de milletime ettiğim birtakım hizmetler olmuştur zannederim. Fakat bunlardan hiçbirini kendime mal etmedim. Yapılanın hepsi milletin eseridir, dedim. Aranacak olursa, doğrusu da budur. Mazide sayısız medeniyet kurmuş bir ırkın ve milletin çocukları olduğumuzu ispat etmek için, yapmamız lazım gelen şeylerin hepsini yaptığımızı ileri süremeyiz. Bugüne ve yarına bırakılmış daha birçok büyük işlerimiz vardır. İlmi araştırmalar da bunlar arasındadır. Benim arkadaşlarıma tavsiyem şudur: **Şahsınız için değil, fakat mensup olduğumuz millet için el birliği ile çalışalım. Çalışmaların en büyüğü budur.**

2. Millî Kültürün Geliştirilmesi

Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti'nin temelinin milli kültür olduğunu ifade etmiştir. Milli kültür bir millete kimlik kazandıran, diğer milletlerle arasındaki farkı ortaya koyan, o millete ait maddî ve manevî değerlerin bütününe verilen isimdir. Bir toplumu millet yapan ve onun bütünlüğünü sağlayan, milli kültürdür. Milli kültürün, o milletin benliğinin şekillenmesinde, gelişmesinde ve güçlenmesinde büyük payı vardır. Milli kültürüne sahip çıkamayan, bu değerleri gereği gibi kavrayıp benimsememiş bir toplumun güçlü olması ve hatta varlığını devam ettirebilmesi mümkün değildir. Atatürk, *"Kendi kültürel değerlerine saygılı olmayan milletleri, başka milletler de saymaz. Böyleleri, diğer milletlerin avı olmaya mahkumdur"* sözleri ile bu gerçeğe işaret etmiştir.

Atatürk inkılaplarının temelinde de, *"Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli Türk kahramanlığı ve Türk kültürüdür"* sözlerinde de görüldüğü gibi, Türk milli kültürü vardır. Çünkü Atatürk gayet iyi bilmektedir ki, inkılaplar ancak milletin değerleri ile, ihtiyaçlarıyla, düşünce yapısıyla uyumlu olduğu müddetçe kalıcı ve başarılı olabilirler. Bu sosyolojik bir gerçektir. Bu gerçeği Atamız şöyle ifade etmektedir:

> Araştırmalarımıza temel olarak çok defa kendi memleketimizi, kendi tarihimizi, kendi geleneklerimizi, kendi özelliklerimizi ve ihtiyaçlarımızı almalıyız. Aydınlarımız belki bütün dünyayı, bütün diğer milletleri tanır. Lakin kendimizi bilmeyiz. Aydınlarımız "milletimizi en mesut millet yapayım" der. "Başka milletler nasıl olmuşsa onu da aynı öyle yapalım" der. Lakin düşünmeliyiz ki, öyle bir teori hiçbir devirde başarı kazanabilmiş değildir. Bir millet için saadet olan bir şey, diğer millet için felaket olabilir. Aynı sebep ve şartlar, birini mesut ettiği halde diğerini bedbaht edebilir. **Onun için bu millete gideceği yolu gösterirken, dünyanın her türlü biliminden, keşfinden faydalanalım, lakin unutmayalım ki, asıl temeli kendi içimizden çıkarmalıyız.**

Bu sözler, Cumhuriyet Türkiyesi'nin millî kültüre dayalı olarak kurulduğunun ve bu kültüre dayalı olarak yükselip gelişeceğinin bir ifadesidir. Büyük Önder için milli kültür, milli birliğin ve vatanın bölünmezliğinin en önemli unsurlarındandır. Atatürk'ün anlayışında milli kültür ve milli birlik, birbirini tamamlayan, birbirinden ayrılması mümkün olmayan iki önemli değerdir.

Atatürk, millî kültür konusunda hedeflerin neler olduğunu da şöyle belirtmiştir:

> Yüksek bir insan cemiyeti olan Türk Milleti'nin tarihî bir vasfı da güzel sanatları sevmek ve onda yükselmektir. Bunun içindir ki, milletimin yüksek karakterini, yorulmaz çalışkanlığını, yaratıcı zekâsını, ilme bağlılığını, güzel sanatlar sevgisini ve millî birlik duygusunu sürekli ve her türlü incelemelerle besleyerek geliştirmek millî ülkümüzdür.

3. Türk Toplumunun Çağdaş Uygarlık Düzeyinin Üstüne Çıkarılması

Atatürk hayatı boyunca yalnızca milletini düşünmüş, kendi menfaati ve kişisel geleceği için hiçbir çalışması olmamıştır. Aldığı tüm kararlarda, attığı tüm adımlarda bu açıkça görülür. Atatürk'ün hayattaki en büyük ideali, bağımsız vatan toprakları üzerinde milli birlik duygusuyla kenetlenmiş çağdaş bir toplum oluşturmaktı. Vatanı kurtaran, hür ve bağımsız Türkiye idealini gerçekleştiren Mustafa Kemal, yeni Türkiye'yi modernleştirmek amacı ile çağdaş medeniyet idealine yöneltmiştir. Atatürk Türk Milleti'nin çağdaşlaşmasını hayati dava olarak görmüş ve bunu asla vazgeçilmemesi gereken bir mücadele olarak kabul etmiştir. *"Büyük davamız en medeni ve en üst refah seviyesinde bir millet olarak varlığımızı yükseltmektir"* sözleri ile bunu dile getirmiştir. Bir başka sözünde ise, bu hedefi şöyle vurgulamıştır:

> Milletimizin hedefi, milletimizin ideali bütün dünyada tam manasıyla medeni bir toplum olmaktır. Medeni olmayan insanlar, medeni olanların ayakları altında kalmaya mahkumdurlar.

Atatürk'ün hayatını genel olarak iki döneme ayırmak mümkündür: Milli Mücadele dönemi ve Cumhuriyet'in ilanının ardından başlayan Çağdaşlaşma dönemi. Atatürk, çağdaşlaşmanın gereği olarak bilim ve teknolojiden yararlanma ve eğitim sahasını genişletme konuları üzerinde önemle durmuştur. Bunun yanı sıra ekonomi alanında ve sosyal hayatın çeşitli alanlarında yapılan atılımlarla, milletin önüne yeni ufuklar açılmış, çok kısa süre içerisinde büyük gelişmeler yaşanmıştır.

Pek çok kurum Batı ile özdeşeleşecek şekilde yeniden yapılandırılmış, böylece modernleşmenin temeli atılmıştır. Atatürk çağdaşlaşmanın ne kadar hayati bir ihtiyaç olduğunu ve bunun için izlenmesi gereken yolu ise şöyle tarif etmiştir:

> Ülkemiz içinde uygar düşüncelerin, çağdaş ileriliklerin zaman kaybetmeden yayılması ve gelişmesi zorunludur. Öğretmenlerimiz, ozanlarımız, yazarlarımız ulusa geçmiş yıkılış günlerini, bunların gerçek nedenlerini anlatacaklardır. Bu kara günlerin geri dönmemesi için yeryüzünde uygar ve çağdaş bir Türkiye'nin varlığını tanımak istemeyenlere, onu tanıtmak

zorunda olduğumuzu hatırlatacaklardır. Görülüyor ki, en önemli ve en verimli ödevlerimiz, öğretim ve eğitim işleridir. Bu işlerde ne yapıp yapıp başarıya ulaşmamız gerekir. Bir ulusun gerçek kurtuluşu ancak bu yoldadır. Bu zaferin sağlanması için hepimizin bir vücut gibi belirli bir program üzerinde çalışmamız gerek.

Çağdaş uygarlığa ulaşmak için gösterilen çabanın sürekli olması gerektiğini ise, 29 Ekim 1933'de Cumhuriyet'in ilanının 10. yıl dönümü nedeniyle yaptığı konuşmasında şu şekilde anlatmıştır:

> Fakat yaptıklarımızı asla kafi göremeyiz. Çünkü daha çok ve daha büyük işler yapmak mecburiyetinde ve azmindeyiz. Yurdumuzu dünyanın en mamur ve en medeni memleketleri seviyesine çıkaracağız. Milletimizi en geniş refah vasıta ve kaynaklarına sahip kılacağız.

Çağdaşlaşma ülküsünün önemini anlayacak, anlatacak, kendisinden sonraki nesillerin de bunu yaşamasını sağlayacak kişi ve kurumları meydana getirmek, Atatürk için son derece önemliydi. Çağdaşlaşmanın gerçekleştirilebilmesi için bilim ve teknolojideki gelişmelerin yakından takip edilmesi ve genç neslin çok iyi yetiştirilmesi Atatürk'e göre temel koşullardır. Atatürk, en büyük arzularından biri olan Türk toplumunun medeniyet yolunda ilerlemesi hedefinin gençler tarafından gerçekleştirileceğine inanan bir liderdi. Bu nedenle de bu önemli görevi gençlere vermiş, Cumhuriyet'i korumak ve yükseltmekten gençleri sorumlu kılmıştı. Çağdaş ve her yönü ile uygar bir toplumun ortaya çıkarılabilmesi için bilgili, kültürlü, yüksek karakterli kişilerin yetiştirilmesi şarttır. Atatürk bu düşüncesini şöyle ifade etmektedir:

> Gençliği kesinlikle ideal sahibi ve ülkeyle ilgili olarak yetiştirmek herkesin, hepimizin, her devlet adamının başta gelen görevidir. Gençliği yetiştiriniz. Onlara bilim ve kültürün pozitif düşüncelerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız. Hür fikirler uygulamaya konulduğu vakit, Türk Milleti yükselecektir.

4. Türk Milleti'ne İnanmak ve Güvenmek

Atatürk, gençlik yıllarından itibaren Türk Milleti'nin büyüklüğünü kavramış ve Türk'ün ruhuna, cesaretine, karakterine çok güvenmiştir. Türk Milleti'nin ahlakını, yapısını, kültürünü, tarihi birikimini çeşitli konuşmalarında öven ve tüm başarısının asıl sahibinin Türk Milleti olduğunu bilen Atatürk, Türk Milleti'ne inanmayı ve güvenmeyi ilkelerinin de temel dayanaklarından biri olarak görmüştür. Milli Mücadele'ye Türk Milleti'ne güvenerek başlamış ve *"Hazinemiz, istiklal ve vatanperverliğin kıymetini takdir etmeyi öğrenmiş olan milletimizdir"* sözleri ile Türk Milleti'ne duyduğu inancı vurgulamıştır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurarken, Türk Milleti'ne olan sonsuz inanç ve güvenini hiç yitirmemiş, ilke ve inkılâplarının en güzel şekilde uygulanacağına inanmıştır. Samsun'a ayak bastığı ilk günden itibaren kendisine umut veren asıl gücün milleti olduğunu ifade etmiştir.

> Ben 1919 senesi Mayısı içinde Samsun'a çıktığım gün elimde maddi hiçbir kuvvet yoktu. Yalnız Türk Milleti'nin asaletinden doğan ve benim vicdanımı dolduran yüksek ve manevi bir kuvvet vardı. İşte ben bu milli kuvvete, bu Türk Milleti'ne güvenerek işe başladım.

1919 yılında yaşanan ve Atatürk'ün Türk Milleti'ne inancını pekiştiren bir olay ise şöyledir:

> 3 Temmuz 1919 günü Atatürk Erzurum'a gelir. Ilıca önlerinde Erzurumlular tarafından coşkun bir şekilde karşılandığı zaman, Çukurova'da muhacir olarak bulunup Erzurum'a dönen Mevlüt Ağa'yı görür ve ona sorar:
>
> - Çukurova gibi verimli memleketten niye döndün, yoksa geçinemedin mi?
>
> - Hayır Paşam. Geçimimiz çok rahattı. Son günlerde işittim ki, İstanbul'daki ırzı kırıklar bizim Erzurum'u Ermenilere vereceklermiş. Geldim ki göreyim, bu namertler kimin malını kime veriyorlar.

> Tunç çehreli, beyaz sakallı, gün görmüş Mevlüt Ağa'nın iman dolu göğsünden gelen bu ses yine onun gibi tunç çehreli askerin gözlerini yaşartır. Bu cevabın üzerine gözü yaşlı Mustafa Kemal Paşa etrafındakilere döner ve şöyle der:
>
> **- Bu milletle neler yapılmaz ki...**

Büyük Önder'in anlayışında, Milli Mücadele'yi yapan doğrudan doğruya milletin kendisidir. Bu nedenle de millet sevgisi üzerinde çok durmuştur. Gerçekten milletini seven kişinin, millet tarafından da çok sevileceğini bildirmiştir. *"Millet sevgisi kadar büyük bir mükafat yoktur"* sözü Atatürk'ün konuya verdiği önemi göstermektedir.

Atatürk, vatan için yola çıkanların ve tevazuyla, mertçe, dürüstçe çalışanların mutlaka milletimizden büyük destek göreceğine inanmıştır. *"Türk Milleti, arzu ve istidatının yönelmiş olduğu istikametleri görmeye çalışan ve görebilen evladını, daima takdir ve himaye etmiştir"* sözleri, bu inancın ifadesidir. Bu özellikleri ve çok daha fazlasını üzerinde taşıyan Atamıza milletimizin gösterdiği teveccüh, bu inancın doğruluğunu göstermektedir. Atatürk Türk Milleti'ne duyduğu sevgiyi, hayranlığı ve güveni defalarca vurgulamıştır. Türk Milleti'nin, diğer dünya milletlerine örnek olan yönlerini pek çok konuşmasında dile getiren Büyük Önder bir sözünde de şöyle demektedir:

> Batı milletlerini, bütün dünyanın milletlerini tanırım. Fransızları tanırım, Almanları, Rusları... şahsen tanırım ve bu tanışmam da harp sahalarında olmuştur, ateş altında olmuştur. Ölüm karşısında olmuştur. Yemin ederek, size temin ederim ki, **bizim milletimizin manevi kuvveti bütün milletlerin manevi kuvvetinin üstündedir.**

Atatürk'ün millet sevgisini en güzel ifade eden örneklerden birisi de Sayın İsmet İnönü'nün Atamızın vefatının ardından Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşmadır:

> En büyük zaferleri kazandıktan sonra da Atatürk, ömrünü yalnız Türk Milleti'nin halarını, insaniyete ezeli hizmetlerini ve tarihe hak ettiği meziyetlerini ispat etmekle geçirmiştir. Milletimizin büyüklüğüne, kudretine, faziletine, medeniyet istidadına ve mükellef olduğu insaniyet vazifelerine sarsılmaz itikadı vardı. *"Ne mutlu Türküm diyene"* dediği zaman, kendi engin ruhunun, hiç sönmeyen aşkını ve manalı bir surette hülasa etmiştir.

5. Millî Birlik ve Beraberlik

Milli birlik ve beraberlik anlayışı Atatürk ilkelerinin ve Atatürk milliyetçiliğinin ana öğesidir. Milletlerin doğuşunu, yaşamasını ve ilerlemesini sağlayan en önemli unsurdur. Atatürk ilkelerine göre, millet aynı ideale bağlı insanların oluşturduğu bir birliktir, milleti millet yapan, bu milletin mensuplarının birlik, beraberlik ve dayanışma içinde olmalarıdır. Kişisel başarılar da ancak milli ve manevi ittifak ile kuvvet bulur. Atatürk'ün de çeşitli sözlerinde görüldüğü üzere, birlik ve beraberlik içinde hareket etmeyen, karşılıklı sevgi, saygı ve dayanışma içinde olmayan toplumların hiçbir zaman çağdaş ve dünya ulusları içinde yer alamayacağı ve bir millet olarak var olamayacağı kesindir. Bu nedenle de milli birlik ve beraberlik, tüm Türk Milleti tarafından özenle korunması gereken bir ilkedir.

Atatürk de bu hususa önemle dikkat çekmiştir. Atatürk, Milli Mücadele'yi ilk başlattığı andan itibaren, başarının ancak milli birlik ve beraberliğin tesis edilmesi ile sağlanabileceğini bilmekteydi. Zaferin kazanılmasından sonra da, bu tarihi başarının milli birlik ve dayanışma ile elde edildiğini defalarca gündeme getirmişti. Atatürk, Türk Milleti'nin milli birlik içinde hareket ettiği zaman aşamayacağı hiçbir zorluk olmadığını çok iyi biliyordu.

Bu nedenledir ki Atatürk, Türk Milleti bir bütün haline gelmeden Kurtuluş Savaşı'nı başlatmamış, bölücü akımları ve ayaklanmaları bastırdıktan sonra ana hedefe yönelmiştir. Sivas Kongresi ise,

bağımsızlık kararının alındığı Erzurum Kongresi'nden sonra, milli birlik ve beraberliğin köklerinin güçlendiği yer olmuş ve bütün yurttan temsilcilerin katılmasıyla yapılan kongrede ulusal bütünlük ön plana çıkmıştır. Milli birlik ve beraberlik duygusundan kaynaklanan milli şuur, o zorlu dönemde olduğu gibi günümüzde de Türk vatanının bölünmez bütünlüğünün teminatıdır.

Türk Milleti, Kurtuluş Savaşı boyunca milli birlik ve beraberliğin, tarihteki en güzel, en şerefli örneklerinden birini sergilemiştir. Bu hareket Türk Milleti'nin esarete karşı istiklalini korumak yolunda bir tepkinin, isyanın ve milli bilinçlenmenin bir örneğidir. Gücü yeten tüm vatan evlatları cephede bağımsızlık için çarpışırken, cephe gerisinde de milletimiz tüm imkanlarını seferber etmiştir. Örneğin, Sakarya Meydan Muharebesi öncesinde yayınlanan kararnamenin emrine uyarak her Türk ailesi birer çamaşır, birer çift çorap ve çarık hazırlayıp ordusuna giydirmiş, milletçe ellerindeki yün, tiftik, bez, kumaş, deri ne varsa silahlı güçlerin emrine vermiştir.

Unutmamak gerekir ki, yaşadığı hayat Atatürk'e, vatana ve millete karşı yöneltilen en büyük tehlikenin, milli birlik ve beraberliğimizi bozarak devletimizi yıkmak isteyenler olduğunu göstermiştir. Bu yüzden Atamız *"Milli birlik duygusunu mütemadiyen ve her türlü vasıta ve tedbirlerle inkişaf ettirmek milli ülkümüzdür"* diyerek milli ülkünün önemini ifade etmiştir.

Atatürk yaşamı boyunca her bakımdan birleştirici bir insan olmuştur. Çeşitli görüşlere sahip insanları ortak bir amaç uğrunda birleştirmiştir. O'nun bu yeteneği Türk Milleti'nin birlik sevgisinden kaynaklanmaktadır. *"Millet ve biz yok, birlik halinde millet var. Biz ve millet ayrı ayrı şeyler değiliz. Ve şunu kesin olarak söyleyeyim ki, bir millet, varlığı ve bağımsızlığı için herşeye girişir ve bu amaç uğruna her fedakarlığı yaparsa, başarılı olmaması mümkün değildir. Elbette başarır. Başaramazsa o millet ölmüş demektir"* diyerek, milli birliği güçlü olan ulusların her zaman kuvvetli olacağını belirtmiştir:

> Bir insan kendisini milletle beraber hissettiği zaman ne kadar kuvvetli olur bilir misiniz? Bunu tarif müşküldür. Eğer ben, izahata izhar-ı acz eylersem, beni mazur görünüz.

Büyük Önder milli dayanışmaya verdiği önemi şu satırlarda açıkça dile getirmektedir; *"Türkiye Cumhuriyeti halkını; ayrı ayrı sınıflardan oluşmuş değil, fakat kişisel ve sosyal hayat içinde iş bölümü itibariyle çeşitli mesleklere ayrılmış bir toplum olarak görmek esas prensiplerimizdendir."* Bu ifadeden de anlaşıldığı üzere amaç her zaman için toplumdaki bireyler arasında dayanışmayı sağlamak olmuştur. Atatürk'ün Türk Milleti ile ilgili olan şu görüşleri, Onun ne kadar birleştirici ve ırkçılıktan uzak olduğunun bir göstergesidir:

> ... Bugünkü Türk Milleti siyasi ve içtimai camiası içinde kendilerine Kürtlük fikri, Çerkezlik fikri ve hatta Lazlık fikri veya Boşnaklık fikri propaganda edilmek istenmiş vatandaş ve milletdaşlarımız vardır. Fakat mazinin istibdat devirleri mahsulü olan bu yanlış adlandırmalar, birkaç düşman aleti, gerici beyinsizden başaka hiçbir millet ferdi üzerinde kederlenmekten başka bir tesir doğurmamıştır. Çünkü bu millet fertleri de, tüm Türk toplumu gibi aynı ortak geçmişe, tarihe, ahlaka, hukuka sahip bulunuyorlar.
>
> Bugün içimizde bulunan Hıristiyan, Musevi vatandaşlar, mukadderat ve talihlerini Türk Milleti'ne vicdani arzularıyla bağladıktan sonra kendilerine yan gözle, yabancı nazarıyla bakmak, medeni Türk Milleti'nin asil ahlakından beklenebilir mi?

Atamızın milli birlik ve beraberliğin önemini dile getirdiği bir diğer özdeyişi ise şöyledir:

> **Cenab-ı Hak birleşik ve birlikte çalışan, şerefini, namusunu koruyan milletleri mutlu eder.** Biz de bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da birleşik olarak ve birlikte çalışarak Allah'tan böyle bir saadeti haklı olarak bekleyebiliriz.

6. Vatanın Bölünmezliği

Milli birliğin en önemli neticelerinden birisi ve Atatürk ilkelerinin ana öğesi, vatanın bölünmez bütünlüğüdür. Vatanın bütünlüğü, devletin fiziki yapısını meydana getiren ulusun birliğini, bütünlüğünü ve bölünmezliğini ifade eder. Atatürk hiçbir zaman vatanı milletten ayrı düşünmemiştir. Milletin üzerinde yaşadığı vatan, bir bütündür, kutsaldır. Atatürk'ün vatanın bağımsızlığı ve bölünmezliği ilkesi, Amasya Genelgesi'nde *"ya istiklal ya ölüm"*, Erzurum Kongresi'nde, *"milli sınırlar içinde vatan bölünmez bir bütündür"* şeklinde ifade edilmiştir. Sivas Kongresi'nde de aynen kabul edilerek, Misak-ı Milli ile milletçe uygulanan bir politika halini almıştır. Misak-ı Milli ve Kuva-yi Milliye ruhu ile Atatürk'ün liderliğinde kurulan Türkiye Cumhuriyeti, hem siyasi yapılanma hem de insan unsuru bakımından (üniter) devlet temel niteliğiyle oluşturulmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti üniter bir devlettir, diğer bir deyişle, kendi bünyesinde farklı kanunların geçerli olduğu, farklı yönetim bölgeleri yoktur. Federatif yapılar yoktur. TBMM'nin yetkisi tüm Türkiye topraklarını kapsar ve her Türk vatandaşı bu topraklar üzerinde eşit muamele görür. Söz konusu üniter devlet yapısı, Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünün ve iç huzurunun teminatıdır. Üniter devlet yapımızın temelinde ise, Atatürk'ün bizlere öğrettiği milliyetçilik anlayışı ve Misak-ı Milli ile çizilen vatan sınırları vardır.

Yüzlerce yıldır birlikte yaşayarak, uğrunda birlikte ölerek vatan haline getirdiğimiz aziz yurdumuz ise, milletimizin her bireyi için canından daha değerlidir. *"Türk Milleti, kendinin ve memleketinin yüksek menfaatlerinin aleyhine çalışmak isteyen bozguncu, vatansız ve milliyetsiz beyinlerin saçmalarındaki gizli ve kirli emelleri anlamayacak bir millet değildir"* diyen Atatürk, Türk Milleti'nin vatanının bölünmez bütünlüğünü koruma hususundaki hassasiyet ve kararlılığını vurgulamıştır.

Ayrıca Atamız iç ve dış düşmanların her zaman olabileceğine, bu art niyetli kişilerin vatanımızın bölünmez bütünlüğünü hedef alabileceklerine dikkat çekmiş ve bizlerden bu tehlikelere karşı hep uyanık olmamızı istemiştir. Türkiye, uluslararası siyaset alanında sahip olduğu jeo-politik durumu ve üstlendiği önemli rol nedeniyle, tarih boyunca şiddetli düşmanlıklara, zalim ve hain tertiplere, çeşitli saldırılara hedef olmuştur. Türk Milleti, tarih boyunca hem bölgesel hem de evrensel tehditlerle karşı karşıya kalmıştır. Ama milletimiz düşmanın dışarıdan gelen saldırılarına karşı koymayı daima başarmıştır.

Buraya kadar ele aldığımız Atatürk ilkelerine temel oluşturan unsurlar sayesinde bugün Atatürkçülük, tarihe en önemli ulusal modernleşme hareketi olarak geçmiştir. Bu hareket, Türkiye'nin dışında daha pek çok millete bağımsızlık yolunda ışık olmuş, yol göstermiştir. Parçalanan, paylaşılan ve yıkılan bir devletten, yepyeni bir Cumhuriyet'in kurulması, hiç şüphe yok ki Atatürk'ün üstün liderlik vasfının bir sonucudur. Dağılmış ve işgale uğramış, milli benliğini kaybetmiş bir milletin yeniden oluşumunun ve öz benliğini kazanma sürecinin temelinde Atatürk ilkeleri vardır ve bu ilkelerin korunup yaşatılması hepimizin sorumluluğudur.

Atamızın Türk Milleti'ne vasiyeti niteliğinde olan 10. Yıl Nutku

Türk Milleti!

Kurtuluş Şavaşı'na başladığımızın on beşinci yılındayız. Bugün Cumhuriyetimizin onuncu yılını doldurduğu en büyük bayramdır. Kutlu olsun!

Şu anda, büyük Türk Milleti'nin bir ferdi olarak, bu kutlu güne kavuşmanın en derin sevinci ve heyecanı içindeyim.

Yurttaşlarım!

Az zamanda çok ve büyük işler yaptık. Bu işlerin en büyüğü, temeli, Türk kahramanlığı ve yüksek Türk kültürü olan Türkiye Cumhuriyeti'dir. Bundaki muvaffakiyeti, Türk Milleti'nin ve Onun değerli ordusunun bir ve beraber olarak, azimkârane yürümesine borçluyuz. Fakat yaptıklarımızı asla kâfi göremeyiz, çünkü daha çok ve daha büyük işler yapmak mecburiyetinde ve azmindeyiz.

Yurdumuzu, dünyanın en mamur ve en medenî memleketleri seviyesine çıkaracağız. Milletimizi, en geniş, refah, vasıta ve kaynaklarına sahip kılacağız. Millî kültürümüzü, muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracağız. Bunun için, bizce zaman ölçüsü, geçmiş asırların gevşetici zihniyetine göre değil, asrımızın sürat ve hareket mefhumuna göre düşünülmelidir. Geçen zamana nispetle daha çok çalışacağız, daha az zamanda daha büyük işler başaracağız. Bunda da muvaffak olacağımıza şüphem yoktur.

Çünkü Türk Milleti'nin karakteri yüksektir; Türk Milleti çalışkandır; Türk Milleti zekidir. Çünkü Türk Milleti millî birlik ve beraberlikle güçlükleri yenmesini bilmiştir. Ve çünkü Türk Milleti'nin, yürümekte olduğu terakki ve medeniyet yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meşale, müspet ilimdir. Şunu da ehemmiyetle tebaruz ettirmeliyim ki, yüksek bir insan cemiyeti olan Türk Milleti'nin tarihî bir vasfı da, güzel sanatları sevmek ve onda yükselmektir. Bunun içindir ki, milletimizin yüksek karakterini, yorulmaz çalışkanlığını, fıtrî zekâsını, ilme bağlılığını, güzel sanatlara sevgisini ve millî birlik duygusunu mütemadiyen ve her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek inkişaf ettirmek millî ülkümüzdür. Türk Milleti'ne çok yakışan bu ülkü, onu, bütün beşeriyette, hakikî huzurun temini yolunda, kendine düşen medenî vazifeyi yapmakta muvaffak kılacaktır.

Büyük Türk Milleti!

On beş yıldan beri, giriştiğimiz işlerde muvaffakiyet vaat eden çok sözlerimi işittin. Bahtiyarım ki, bu sözlerimin hiçbirinde milletimin hakkımdaki itimadını sarsacak bir isabetsizliğe uğramadım. Bugün, aynı iman ve katiyetle söylüyorum ki, millî ülküye, tam bir bütünlükle yürümekte olan Türk Milleti'nin büyük millet olduğunu, bütün medenî âlem az zamanda bir kere daha tanıyacaktır. Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki inkişafı ile, atinin yüksek medeniyet ufkundan yeni bir güneş gibi doğacaktır.

Türk Milleti!

Ebediyete akıp giden her on senede, bu büyük millet bayramını daha büyük şereflerle, saadetlerle, huzur ve refah içinde kutlamanı gönülden dilerim.

Vatansever ve Milliyetçi İnsanların Özellikleri

Vatansever ve gerçek Türk milliyetçilerinin önündeki en önemli örnek Mustafa Kemal Atatürk'tür. Bu nedenle, ideal vatansever ve milliyetçi insanın nasıl olması gerektiğini belirlerken, Atatürk'ün üstün ahlakı ve kahramanlıklarla dolu yaşamı bize yol gösterecektir. Atamızın bize vasiyeti, Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Atatürk ilke ve inkılaplarını rehber edinen; Türk Milleti'nin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini taşıyan; Türk olmanın şerefini hisseden; milletinin menfaatini kendi çıkarlarından üstün tutan; aile, ülke ve millet sevgisi ile dolu; Devletimize karşı sorumluluklarının bilincinde olan; hür ve bilimsel düşünceyi savunan; tarihini çok iyi bilen, ancak yüzü her zaman ileriye dönük insanlar olmamızdır. Atatürk, kendi gösterdiği yolda ilerlerken bazı engellerle karşılaşabileceğimizi, ancak vatan sevgisiyle, dürüstlükle, çalışkanlıkla tüm bu zorlukların üstesinden gelebileceğimizi söylemiştir. Gerçek vatanseverlerin ve Atatürk milliyetçilerinin üstlendiği sorumluluk büyük, izlediği yol ise çeşitli zorluklarla doludur. Ancak Atatürk ilke ve inkılaplarını rehber edinen kişilerin yolu her zaman bu ilkelerle aydınlanacak, vatan ve millet sevgisi cesaretlerini pekiştirecektir.

Bizim de gelecek kuşaklara bırakacağımız en önemli miras, Atamızın izinde yücelttiğimiz Cumhuriyetimiz ve Cumhuriyet'in temel taşı olan değerler olacaktır. Gelecek nesilleri Türk Milleti'nin varlığının temeli olan Atatürkçülükte bütünleştirmek, gençlere Atatürkçülüğe bağlı milli ahlakı aşılamak ve Atatürkçülüğü bir bütün olarak, en doğru ve saf hali ile öğretmek Türk milliyetçilerinin üstlendiği büyük görevdir. Bu görevi yerine getirebilmek için, öncelikle gerçek bir vatanseverin ve Türk milliyetçisinin sahip olması gereken özellikleri kazanmak gereklidir.

Manevi Değerlere Sahip Çıkmak

Atatürk dine ve manevi inançlara bağlı ve saygılı bir liderdi. O, İslam ahlakını daha küçük bir çocukken öğrenmiş, tahsil yaşamı boyunca da bilgilerini pekiştirerek geliştirmiştir. Atatürk, Türk Milleti'ni dindar olmaya ve dini değerlerini muhafaza etmeye teşvik etmiştir. *"Din lüzumlu bir müessesdir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur."*[40] sözü Atamızın, manevi değerleri milletimiz için ne kadar önemli gördüğünü göstermektedir. Mustafa Kemal Atatürk, İslam dininin özüne uygun olarak ve tam anlamıyla yaşanmasını istemiştir.

Atamızın da dikkat çektiği gibi, bir milleti birarada tutan en güçlü bağ olan din, aile, ahlak ve devlet müesseselerinin de devamını sağlayan en önemli unsurdur. Dini değerlerin olmadığı veya göz ardı edildiği bir toplumda, aile, ahlak, devlet kavramları da değerini yitirmeye başlar ve bunun ardından hızlı bir toplumsal çöküş yaşanır. Böyle bir gelişme ayrıca, tarihi ve kültürü ne kadar eskiye dayanırsa dayansın, bir milleti birbirine bağlayan milli ve manevi tüm bağların parçalanmasını, anarşinin başlamasını ve toplumun bölünmesini kaçınılmaz hale getirecektir. Atatürk bir sözünde şöyle demiştir:

> Türk Milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinime bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. Şuura muhalif, terakkiye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor.[41]

Görüldüğü gibi, Atatürk tüm yönleriyle olduğu gibi dindarlığıyla ve manevi değerlere verdiği önemle de milletine mükemmel bir örnek olmuştur. Nitekim Atamızın, vefatından çok kısa süre önce halkına ilettiği sözleri de vatansever insanların dinlerine bağlı olmaları gerektiğini bir kez daha vurgulamaktadır:

> Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed (sav)'in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammed (sav)'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli; İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler.[42]

Devlete İtaatli Olmak

Devlet, ortak bir hayatı ve kültürü paylaşan toplumda, bu toplumu düzenleme, bu topluma refah ve huzur sağlama amacını güden ve bu amaca yönelik olarak kanun koyma, bu kanunları uygulama, yargılama, cezalandırma gibi güçlere sahip olan kurumdur. Tarihin bilinen en eski devirlerinden beri var olan devlet, toplumlar için vazgeçilmez bir kurumdur. Bir toplumda asayiş ve güvenliği sağlayacak, zararlı davranışları kanunla yasaklayacak ve bu kanunların uygulanmasını sağlayacak yegane güç devlettir. Bunun yanı sıra toplumların temel ihtiyaçları olan sağlık, milli eğitim, kültür, alt yapı gibi hizmetler de çoğunlukla devlet tarafından karşılanır. Devlet tarafından sağlanan bu düzenin kalıcı olması ise, toplumun bireylerinin devlete saygısı ve itaati ile doğru orantılıdır.

Türk tarihinde devlet kurumu her zaman kutsal olmuştur. Türkler tarihe, kurdukları güçlü devletlerle adını yazdırmış bir millettir. Bilge Kağan'ın "Ey Türk, üstte mavi gök çökmedikçe, altta yağız yer delinmedikçe, senin ilini, töreni kim bozabilir?" sözü ile ifade ettiği gibi, Türk devlet anlayışında süreklilik esastır. Aynı şekilde Mustafa Kemal de *"Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ama Türkiye Cumhuriyeti ilelebet yaşayacaktır."* özdeyişi ile bunu vurgulamıştır.

Atatürk devlete bağlılığın üzerinde önemle durmuştur. Çünkü bir milletin varlığı ve bekası için, güçlü bir devlete sahip olması zorunludur. Ve Türkiye Cumhuriyeti, Türk Milleti'nin yararını gözeten, milletin refahının, güvenliğinin ve geleceğinin yegane temeli olan bir devlettir. Devletimizin korunması, her Türk vatandaşının birinci görevidir. Vatansever ve milliyetçi insanlar, devletin kurumlarına zarar verecek, bu kurumların işleyişini aksatacak ya da devletin değerlerini yıpratacak bir faaliyet içine kesinlikle girmeyecekleri gibi, buna yeltenenlerin de her zaman karşısında olacaktır.

> Efendiler, biz bize benzeriz. Büyük devletler kuran atalarımız büyük ve kapsamlı medeniyetlere de sahip olmuşlardı. Bunu aramak, incelemek, Türklüğe ve dünyaya bildirmek bizler için bir borçtur. Türk çocuğu atalarını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.[43]

İyi bir yönetici, milletinin huzur ve saadetini sağlamak için çalışır. Mustafa Kemal Atatürk, bütün hayatı boyunca bunu yapmaya çalıştı. Milleti için çalışmayı bir görev saydı. *"Millete efendilik yoktur. Hadimlik vardır. Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur."* sözü ile yöneticilerde bulunması gereken özelliği belirtmiştir. Mustafa Kemal, hayatı boyunca Türk Devleti'nin ve Milleti'nin çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tutan ender devlet adamlarından birisidir. Savaştaki kahramanlığı kadar, devlet kurup yönetmedeki ustalığı, ileri görüşlülüğü ve barışseverliği ile Atatürk, tarihte eşine az rastlanan bir yöneticidir.

SAYIN ADNAN OKTAR'IN KANAL MALATYA TV'DEKİ RÖPORTAJI, 7 OCAK 2009

KANAL MALATYA: Atatürk dindar mıydı?

ADNAN OKTAR: Atatürk hem ne dindardı, hem ne mükemmel insandı. Anlatsak sabahlara kadar bitmez. Bir insan düşünün ki Müslümanların temel ihtiyacı olan bilgiyi, yani Kuran'ı tefsir ettiriyor. Ve en mükemmel âlime tefsir ettiriyor. Elmalılı Hamdi Yazır Efendi'ye. Ve bu tefsiri Türk Halkı'na sunuyor. Ve en muteber hadis kitabını açıklattırıyor. Şerh ettiriyor. Sahih-i Buhari'yi halkına sunuyor. Diyanet İşleri Başkanlığı'nı kurduruyor, halkına sunuyor. Ve diyor ki Türk Milleti'nin en büyük düşmanı komünistliktir. Ve her görüldüğü yerde ezilmelidir. Tam bir aslan üslubu maşaAllah. Türk Birliği'ni savunuyor, İslam Birliği'ni savunuyor, Türk İslam Birliği'ni savunuyor. Ve Kuran aşığı, her akşam Kuran okutturuyor ve dinliyor. Peygamberimiz (sav)'in güzel ahlakını, onun güzel hayatını çok iyi bilen bir insandı. Tam bir peygamber hayranıdır. Yani o kadar çok Atatürk'ün Peygamberimiz (sav)'le ilgili güzel sözü vardır ki, söylediğim gibi ben sabaha kadar anlatsam bitmez.... Mesela Atatürk diyor ki "Ey millet Allah birdir. Şanı büyüktür." Ağzından nur akıyor bak maşaAllah. "Allah'ın selameti, atıfeti, hayrı üzerinize olsun.Koyduğu esas kanunlar" - dikkat edin- "Kuran'ı azimüşandaki ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhunu vermiş olan dinimiz son dindir. Ekmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, hakikate uymamış olsaydı, bununla diğer İlahi ve tabii kanunlar arasında aykırılıklar olması gerekirdi. Bütün İlahi kanunları yapan Cenab-ı Hak'tır." Tam Müslüman evladı bak maşaAllah. "Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed'in gösterttiği yolu takip etmeli. Ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli."

SAYIN ADNAN OKTAR'IN EKİN TV'DEKİ RÖPORTAJI, 2 ŞUBAT 2009

ADNAN OKTAR: Atatürk dindarlığını bütün açıklığıyla ortaya koyan bir insandır. Bakın Atatürk'ün günlüğünden biraz anlatayım. Oradan daha iyi anlarlar. 9 Mart 1922, Perşembe, Sivrihisar, kendi el yazısıyla. "Saat sekize doğru, akşam İsmet Paşa geldi. Evvela yemek, yemekten sonra 10 Mart için program kararlaştırıldı. Siyasi durum hakkında bilgi verdim." Bakın dikkat edin. "Ondan sonra hafıza Kuran okuttuk." Buyurun. 10 Mart 1922 Cuma, Aziziye. Günlüğü bu kendi el yazısıyla yazdığı. "Selahattin Paşa da gelmişlerdi. Beraber yemek yedik. Bazı telgraflar gelmişti. Gördüm," Sonra bakın ne diyor, "Hafıza Kuran okuttum." 17 Mart Cuma, Akşehir, karargaha dönüş. "Saat sekize kadar yalnız kaldım. Mustafa Abdülhalik Bey geldi, hafıza Kuran okuttuk" ve devam ediyor. 20 Mart Pazartesi, Akşehir. "Fahrettin Altan Paşa ve kurmayını yemeğe davet etmiştim. Hafıza Kuran okuttuk." 24 Mart Cuma, Akşehir. "Mütareke teklifini Celal Bey bildirdi. Cuma namazında hafız Ulucami'de mevlit okudu. Gece yarısından sonra sekiz saat beşte sabaha kadar Ankara'da Bakanlar

Kurulu ile görüşme yaptım.” Gece gündüz Kuran okutan, hafızın okuduğu Kuran’ı zevkle dinleyen bir insan.

Cesur Olmak

Mustafa Kemal, vatanı ve milleti için canını feda etmekten kaçınmazdı. Çanakkale Savaşı esnasında Anafartalar Grubu Komutanı iken, hep en ön safta savaştı. Bu savaş sırasında Atatürk'e bir şarapnel parçası isabet etmiş, fakat sağ cebinde bulunan saati kendisini ölümden kurtarmıştı. Sakarya Savaşı sırasında atından düşmesi üzerine kaburga kemikleri kırılmıştı. Buna rağmen cepheden ayrılmamış, savaşı sedye üzerinden yönetmişti. Mensubu olduğu Türk Milleti'ni sonsuz bir aşkla seven Mustafa Kemal Atatürk, milleti için her türlü zorluğa katlanmış ve kendini ona adamıştır. Onun *"Ben, gerektiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milleti'ne canımı vereceğim."* sözü, vatan sevgisinin ve cesaretinin en güzel örneklerinden birisidir.

Atamızın cesareti Bağımsızlık Savaşı boyunca Türk askerlerine de cesaret vermiş, bu cesaretle büyük bir mucize gerçekleştirilmiştir. Cephede hep ön saflarda yer alan Atatürk, *"Savaşta yağan mermi yağmuru, o yağmurdan ürkmeyenleri ürkenlerden daha az ıslatır."*[44] demektedir. Cephane ve asker gücü olarak son derece kısıtlı imkanlara sahip olan, yokluk ve fakirlik içindeki Türk Milleti, dünyanın gelişmiş ordularına karşı tarihi bir zafer kazanmıştır. Atatürk'ün Bağımsızlık Savaşı'nda gösterdiği sayısız cesaret örneklerinden bir diğeri de Çanakkale Savaşı sırasında Conkbayırı'nda yaşanır:

9. Tümen'e bağlı 27. Alay'ın askerlerinin Conkbayırı'na doğru kaçtıklarını gören Mustafa Kemal, askerlerin önünü keserek sorar:

- Nereye gidiyorsunuz?

- Düşman geldi.

- Nerede?

Kaçan askerler 261 rakımlı tepeyi işaret ederler. Gerçekten de, düşman önünde hiçbir engel olmayan tepeye doğru yaklaşmaktadır. Mustafa Kemal'in yanında ise bir, iki subay ve kaçan erlerden başka hiç kimse yoktur. Kendi alayı hala Kocaçimen'dedir. Hemen kumandayı ele alarak emir verir:

- Düşmandan kaçılmaz.

- Cephanemiz yok.

- Cephanenizden daha güçlü süngünüz var.

- Süngü tak! Hücum!

- Hemen arkasından "Allah, Allah" sesleri bütün ovaya yayılır. Kahraman Türk askeri süngüsüyle, boğaz boğaza düşmanla savaşır.[45]

İşte vatanımızı esaretten kurtaran bu asil ruh ve büyük cesarettir. Ve bu tarihi cesaret, tüm Türk Milleti'ne örnektir.

Akılcı ve mantıklı davranmak

Atatürk hayatı boyunca hep akılcı davranan, aldığı kararlarda son derece mantıklı ve isabetli olan eşsiz bir devlet adamı idi. Atatürk kendisini izleyenlerin de akılcı ve mantıklı olmasına önem verirdi. Nitekim Atatürk ilke ve inkılapları da toplumsal ilerlemede, temel olarak akıl ve mantığı almıştı. Atatürk'ün şu sözü, Onun inkılâpçılığını, akıl ve mantığa verdiği değeri en güzel şekilde ifade etmektedir:

> Bizim akıl, mantık ve zekâ ile hareket etmek, en büyük özelliğimizdir. Bütün hayatımızı dolduran olaylar bu gerçeğin delilidir.[46]

Mustafa Kemal'in olaylara yaklaşımı hep mantıklı ve gerçekçi olmuştur. Milletine hep hakikatleri söylemiş ve bunu tavsiye etmiştir. *"Milleti aklımızın ermediği, yapmak kudret ve kabiliyetini kendimizde görmediğimiz hususlar hakkında kandırarak geçici teveccühler elde etmeye tenezzül etmeyiz."* sözü bunun en çarpıcı örneklerinden birisidir. *"Dünyada herşey için, medeniyet için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir."* sözü ile de akıl ve bilime verdiği önemi bir kez daha göstermiş, gerçeğe ancak bu yolla ulaşılabileceğini bildirmişti.

Atatürk'ün akılcılığının önemli göstergelerinden birisi de her zaman düşünerek, birkaç adım sonrasını iyice hesap ederek, planlı ve programlı hareket etmesidir. *"Herşeyi düşünmeden hareket edersem, hata ederim."* diyen Atatürk'ün yakın çalışma arkadaşları da bu yönüne defalarca şahit olmuşlardır. Atatürk gerek askerlik yıllarında gerekse inkılapların art arda yapıldığı Cumhuriyet'in ilk yıllarında her aşamayı çok iyi planlamış, her ihtimali hesaba katmıştır. Her yönü ile değerlendirip, karar verdiği konuları uygulamakta da asla gevşekliğe kapılmamış, hiçbir koşul altında yılgınlık göstermemiştir. Hiçbir zaman duyguları ile hareket etmemiş, her zaman aklına tabi olmuştur. Atatürk'ün bu özelliğini ifade eden bazı sözleri şöyledir:

> Muhtelif ihtimalleri çok iyi hesap etmeli, en iyi görüneni cüret ve katiyetle tatbik etmelidir.[47]

> Bu teklifi ortaya koyarken zannederim, bütün o arkadaşlar ve bendeniz hiçbir vakit duygularımıza tabi olmadık. Aksine kendimizi duygulardan maddeye sevk ettik. Rakamlara dayandık, gerçeklere baktık.[48]

> Bu son yurt parçasını kurtarırken olsun, tutkularımızı bir kenara bırakıp düşünceli olalım.[49]

Bu özellikleri Atatürk'ün aynı zamanda çok da gerçekçi olmasını sağlamıştır. Başta ülkenin kalkınması konusu olmak üzere gerçekçilikten hiç ayrılmadığını, yaptığı inkılapların ve ülkemizi kalkındırma planlarının ne kadar gerçekçi olduğunu ise şöyle ifade etmektedir:

> Biz memleketi birkaç senede tamamen değiştirmek hülyasına kapılmış değiliz; yapacağımız şeyler hakkında umumi efkara aldatıcı vaatlerde bulunmamayı da prensip olarak kabul etmişiz. "Memleketi imar edeceğiz" dediğimiz zaman, yalnız yapabileceğimiz şeyleri yapacağız.[50]

Hiç şüphesiz, gerçekçilik bir devlet adamın muhakkak sahip olması gereken çok önemli bir özelliktir. Tarih boyunca gerçekçi davranmayan, kendi ihtiras ve duygularına kapılan pek çok lider milletlerini büyük felaketlerin içine sürüklemiştir. *"Gerçeğin ta gözünün içine bakmak gerekir."* diyen Atamız ise, aklı, mantığı, gerçekçiliği ile tüm dünyaya örnektir. Elbette vatana hizmet etmek isteyen samimi insanların da Atamızın bu örnek tavrını akıllarından hiç çıkarmamaları gerekir.

Dürüst olmak

Mustafa Kemal Atatürk'ün en önemli erdemlerinden birisi de, koşullar ne olursa olsun dürüst olması, her zaman doğruyu söylemesi ve doğru bildiğini açıkça ifade etmekten asla çekinmemesiydi. Şu sözleri bunun en güzel örneğidir:

> Ben düşündüklerimi sevdiklerime olduğu gibi söylerim. Aynı zamanda lüzumu olmayan bir sırrı kalbimde taşımak iktidarında olmayan bir adamım. Çünkü ben bir halk adamıyım. Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemeliyim.[51]

> **Arkadaşlar birbirimize daima hakikati söyleyeceğiz. Felaket ve saadet getirsin, iyi ve fena olsun, daima hakikatten ayrılmayacağız.**[52]

> Milletin başkanı olan kişinin halka doğruyu söylemesi ve halkı aldatmaması, halkı genel durumdan haberdar etmesi son derece önemlidir.[53]

Atatürk'ü büyük bir asker, kusursuz bir devlet adamı yapan en önemli özelliklerinden birisi halkına karşı her zaman açık olmasıydı. Atatürk açıklığın, dürüstlüğün ve doğruluğun pek çok felaketi engelleyici gücü olduğunu biliyordu. Sorunların gizlenerek değil, ortaya konulup el birliği ile üzerine gidilerek çözülebileceğine inanıyordu. *"Kamuoyunu gerçek durumla karşı karşıya bırakmayı yeğlerim."* derken de bu anlayışını en güzel şekilde ifade etmekteydi. Büyük Önder'in açıklığa, dürüstlüğe ve samimiyete verdiği önemi gösteren diğer bazı sözleri de şöyledir:

> Bir şeyi vicdanen iyi yaptığımıza, sözlerimizin iyi olduğuna inanıyorsak, onu olduğu gibi açık, tereddütten ve belirsizliklerden arınmış olarak anlatmayı amaçlamalıyız.[54]

> Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre hürmet ederiz. Her kanaat bizce muhteremdir.[55]

Eğitime Önem Vermek

Atatürk için eğitim, sosyal ve kültürel kalkınmanın en etkili araçlarından biri, Cumhuriyet'in devamlılığını sağlayacak en önemli yoldu. Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra yeni kurulacak Türkiye Cumhuriyeti'nin ayakta kalabilmesi için, genç neslin çağdaş eğitim yöntemleri ile yetiştirilmesi gerekiyordu. Bu sebeple eğitim konusuna büyük bir önem verdi. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra kendisine sorulan "İşte memleketi kurtardınız, şimdi ne yapmak istersiniz?" sorusuna Atatürk: *"Maarif vekili olarak milli irfanı yükseltmeye çalışmak en büyük emelimdir."* cevabını vermişti.

Atamız, Türk Milleti'nin aydınlık yarınları için elinde tebeşir, kara tahta başına geçerek halkımıza okuma-yazma öğretti, modern bir eğitim politikasının esaslarını belirleyip eğitim alanında büyük reformlar yaptı. Öğretim programlarının hazırlanmasıyla ilgili komisyonları yönetti, ders kitabı yazdı, kürsüye çıkıp ders verdi. Milletimizin Başöğretmeni oldu. Her fırsatta eğitime verilmesi gereken önemi dile getirdi. Milli eğitimin öneminin farkında olan Atamız, gençlerimize verilen eğitimde hangi hususlara dikkat edilmesi gerektiğini de bizlere bildirmişti:

> Milli eğitim genç dimağlara insanlığa hizmeti, millet ve devlete sevgiyi ve millet olarak bağımsız yaşamanın şerefini öğretmelidir. Fakat bir insan topluluğundaki hastalığı görmek, onu tedavi etmek, o topluluğu asrın icaplarına göre ilerletebilmek için, bu manevi vasıflar tek başına yeterli olmaz; bunların yanında ilim ve fen de öğretilmelidir.[56]

Atatürk'ün ideali verilen eğitim sayesinde, ahlaklı, kültürlü, memleket sorunları ile ilgili, milli kültürümüzü yaşayan ve yaşatan, çalışkan ve vatansever bir gençliğin yetişmesini sağlamaktı. Bu nedenle gençlerin milli şuuru kazanmalarını sağlayacak bir eğitim anlayışının oluşturulması üzerinde çok durmuş, gençlerimizin tarih bilincinin gelişmesini özellikle istemiştir. Geçmişi iyi bilen nesillerin geleceğe daha güvenle bakacaklarına inanan Atatürk'ün eğitim konusunda dikkat çektiği konulardan birisi de, gençlerin muhakkak tehlikeli fikirler ve ideolojiler konusunda uyarılmasıydı. Bunların başında vatanımızın bölünmez bütünlüğünü tehdit eden, Devletimizin yıpranmasına yönelik faaliyetlerde bulunan, milli birliği ve beraberliği sarsacak fikirler gelmekteydi.

> Çocuklarımıza ve gençlerimize görecekleri eğitimin sınırı ne olursa olsun, ilk önce ve herşeyden önce Türkiye'nin bağımsızlığına, kendi benliğine, milli geleneklerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek gerektiği öğretilmelidir.

Bu, Büyük Önder'in bize önemli bir vasiyetidir. Bu nedenle günümüzde de, gençlerin bölücü ve materyalist ideolojilere, milli birliğimizi ve maneviyatımızı hedef alan fikirlere karşı uyarılmaları, bu konuda bilinçlendirilmeleri gerçek Atatürkçülerin öncelikli sorumluluklarındandır.

Kararlı Olmak

Atatürk, kararlı ve mücadeleci bir liderdi. Güçlükler karşısında yılmayan, ümitsizliğe düşmeyen kişiliği ile çocukluğundan itibaren arkadaşlarının arasında öne çıkmıştı. Başarıya ulaşabilmek için azimli davranmak gerektiğini çok iyi biliyordu. Daha ilk gençlik yıllarında vatanı için yeni bir gelecek planlamış ve gösterdiği kararlılıkla adım adım bu planı gerçekleştirmiştir. Atamızın azmi ve kararlılığı tüm Türk Milleti'ne örnektir. Atamızın bu konudaki tavsiyeleri şu şekildedir:

> Teşebbüslerin başarılı olması için çetin şartlara göğüs germek gereklidir.[57]

> Felaketler insanları daima daha azimkar, dinç hamlelere sevk eder.[58]

> Başarılarda gururu yenmek, felaketlerde ümitsizliğe direnmek lazımdır.[59]

Atatürk'ün azmini ve kararlılığını ortaya koyan bir örnek ise, daha Kurtuluş Savaşı'nın ilk yıllarında yaşanan bir olaydır:

> Kurtuluş Savaşı'nın başladığı sırada Atatürk'e dediler ki:
>
> - Nasıl mümkün olur? Ordu yok!
>
> Atatürk hemen cevap verdi:
>
> - Yapılır!
>
> - İyi ama bunun için para lazım... O da yok?
>
> - Bulunur!
>
> - Diyelim ki bulduk, düşmanlarımız hem büyük hem de çoktur.
>
> - Olsun, yenilir![60]

Atamızın kararlılığını ve davasına olan bağlılığını ve inancını gözler önüne seren diğer bazı sözleri ise şu şekildedir:

> Hiçbir zaman ümitsiz olmayacağız, çalışacağız ve memleketi kurtaracağız.[61]

> Terakki yolumuzun üstüne dikilmek isteyenleri ezip geçeceğiz. Yenilik vadisinde duracak değiliz. Dünya müthiş bir süratle ilerliyor. Biz bu ahengin dışında kalabilir miyiz?[62]

Barışsever Olmak

"Yurtta sulh, cihanda sulh" anlayışını benimsemiş olan Atatürk, barışa önem veren bir liderdi. Ona göre tüm dünya ülkelerinin barışın korunması için itina etmesi gerekmekteydi. Atatürk'e göre, Türk Milleti dünya barışını sağlayabilecek, dünyaya huzur ve güven getirebilecek bir milletti. Yaşamı boyunca milletler arasında barışın temel olduğu bir ilişki kurmak için çaba harcadı. Bu çabalarına örnek olarak 1934'te imzalanan Balkan Antantı, 1937'de imzalanan Sadabat Paktı gösterilebilir. Atatürk'ün barışa verdiği önemin temelinde, insana duyduğu saygı ve sevgi vardı. Romanya Dış İşleri Bakanı ile yaptığı bir konuşmada insana ve insanların barış içinde yaşamaları gerektiği konusuna verdiği önemi şöyle belirtmiştir:

> İnsan, mensup olduğu milletin varlığını ve mutluluğunu düşündüğü kadar, bütün dünya milletlerinin huzur ve refahını düşünmeli ve kendi milletinin mutluluğuna ne kadar kıymet veriyorsa, bütün dünya milletlerinin mutluluğuna hizmet etmeye elinden geldiği kadar çalışmalıdır. Bütün akıllı adamlar takdir ederler ki, bu yolda çalışmakla hiçbir şey

kaybedilmez. Çünkü dünya milletlerinin mutluluğuna çalışmak, diğer bir yoldan kendi huzur ve mutluluğunu temine çalışmak demektir.[63]

Atatürk'e göre savaş ancak zaruri şartlar altında ve savunma amacıyla başvurulması gereken bir yöntemdi ve tüm milletler sorunlarını öncelikli olarak mutlaka barışçıl yollardan çözmeliydi.

Harp, zaruri ve hayati olmalı. Hakiki kanaatim şudur, milleti harbe götürünce vicdanımda azap duymamalıyım. 'Öldüreceğiz' diyenlere, 'ölmeyeceğiz' diyerek harbe girebiliriz. Lakin milletin hayatı tehlikeye maruz kalmadıkça harp bir cinayettir.[64]

Atatürk'ün önemle üzerinde durduğu barışseverlik Türk Milleti'nin özünde olan bir özelliktir. Türk Milleti tarihi boyunca adaleti ve hoşgörüsü ile fethettiği bütün topraklara huzur, güvenlik ve barış götürmüştür. Türk Milleti iradesi altındaki farklı ırk ve dinden insanlar, her zaman için Türk idaresinden hoşnut ve razı olmuşlardır. Osmanlı İmparatorluğu bunun güzel bir örneğidir. Osmanlı sınırları içerisinde bulunan hiçbir bölge sömürge muamelesi görmemiş, yerel halkın razı olmayacağı, barışın zedeleneceği hiçbir uygulamada bulunulmamıştır.

Hizmetten Kaçmamak

Uygarlık yolunda yürümeyi ve mutlaka başarıya ulaşmayı bizim için hedef olarak belirleyen Atamızın beklentilerini gerçekleştirebilmek için vatana hizmeti herşeyin üstünde tutmak çok önemlidir. Atatürk gençlik yıllarından itibaren her zaman vatanı için her türlü fedakarlığa ve göreve talip olmuş, vatan hizmetinden hiçbir zaman kaçınmamıştır. Mustafa Kemal'in hayatı vatana hizmet aşkının ve bu uğurda göze alınan pek çok fedakarlığın örnekleri ile doludur. Mustafa Kemal anılarında, tek başına dahi olsa, vatanı düşmanlardan kurtarma görevine nasıl talip olduğunu şöyle aktarmaktadır:

Bütün memleketin bence gözle görülür bir felakete atıldığını gördükten ve bütün Türk Ordusu'nun muhakkak bir felaketi her çareye başvurarak önlemek için kanını dökmeye hazırlanmasından başka çare kalmadığını anladıktan sonra, benim hala Sofya'da kordiplomatik içinde rahat salon hayatı geçirmeme imkan olabilir miydi? Başkumandanlık Vekaleti'ne bir yazı ile müracaat ettim. Ordu içinde rütbemle mütenasip bir görevin bana verilmesini rica ettim. Başkumandan Vekili tarafından bana çok nazik bir cevap verildi:

- Sizin için orada da daima bir görev mevcuttu. Fakat Sofya Ateşemiliterliği'nde kalmanız daha önemli görüldüğü içindir ki, sizi orada bırakıyoruz.

Cevap verdim:

- Vatanın savunmasına ait fiili görevlerden daha önemli ve yüce görev olamaz. Arkadaşlarım muharebe cephelerinde, ateş hatlarında bulunurken, ben Sofya'da ateşemiliterlik yapamam. Eğer birinci sınıf subay olmak liyakatinden mahrum isem, kanaatiniz bu ise, lütfen açık söyleyiniz.

Bunun üzerine 19. Tümen Kumandanlığı'na atandım.[65]

Büyük Önder'in sorumluluğu üstlenmenin gerekliliği ve önemi üzerine diğer görüşleri ise şu şekildedir:

Sorumluluğu üzerine almak cesaret ve hevesi her işte en çok lazım olan huydur. Birçok insanlar, sorumluluğun başkalarında olduğunu bildikleri zaman, en cesur ve cüretkar olurlar; fakat eğer sorumluluk kendilerinde olursa, bu cesaret ve cüretin azaldığı ve çekingen oldukları görülür. Halbuki sorumluluğu bilerek, hesaplayarak üzerine alan insanlar, küçük ve büyük aldıkları işlerde başarı gösterirler.[66]

Mustafa Kemal Atatürk de hayati konularda sorumluluğu tek başına üstlenerek, asla çekingenlik ve tereddüt göstermeyerek tüm Türk Milleti'ne örnek olmuştur. Vatansever insanlara da yakışan, her türlü maddi değeri kaybetmek, çeşitli sıkıntı ve zorluklara katlanmak uğruna da olsa vatanın ve milletin geleceği için yapılması gereken işlerde canı pahasına bir an bile duraksamamak, vatan hizmetinde tereddütsüz öne atılmak ve cesareti ile diğerlerine örnek olmaktır.

Sonuç

Kitap boyunca Büyük Önder Atatürk'ün vatan aşkını, milletine duyduğu derin sevgi ve bağlılığını, Atamızın sözleri ve hayatından örnekler ile ele aldık. Atamızın milletine inancı ve güveni sonsuzdur. Kuvvetinin kaynağını Türk Milleti'nden aldığını her fırsatta vurgulamıştır. Türk olmakla övünen, Türk Milleti'nin tarihi, ahlak özellikleri, manevi değerleri, kültürü, inancı ile şeref duyan büyük bir liderdir. Büyük Önder'in bize öğrettiği en önemli derslerden birisi ise, vatan ve millet sevgisi ile dolu olanların aşamayacakları hiçbir engel olmadığıdır. Atatürk kendi hayatı ile bu gerçeğin açık bir örneği olarak karşımızda durmaktadır.

Atatürk kendisinden sonra gelen neslin de, tıpkı kendisi gibi, vatan ve millet sevgisini herşeyin üstünde tutan bireyler olmalarını istemiş, vatan toprağına, bağımsızlığımıza, bayrağımıza göz diken her türlü unsura karşı milletçe bütün olarak mücadele etmenin görevlerin en yücesi olduğunu bildirmiştir. Bu kutsal görevi öncelikle kahraman Türk Ordumuz ve Ordumuzla birlikte tüm Milletimiz üstlenmiştir. Büyük Önder Ordumuzun üstlendiği bu görevi şöyle ifade etmiştir:

> Zaferleri ve mazisi insanlık tarihi ile başlayan her zaman zaferle beraber medeniyet nurları taşıyan kahraman Türk Ordusu, memleketini en buhranlı ve müşkül anlarda zulüm, felaket ve musibetlerden ve düşman istilasından nasıl korumuş ve kurtarmış isen, Cumhuriyet'in modern silah ve vasıtaları ile donatılmış olduğun halde vazifeni aynı bağlılıkla yapacağına hiç şüphem yoktur.[67]

Bize düşen görev ise milli düşünceyi geliştirmek, milli tarihimizi yeni nesillere aktarmak, milli bilinci sürekli ayakta tutmak, milli iradeyi güçlendirmek için çaba göstermektir. Milli birlik anlayışı içerisinde, tek vücut olarak hareket edildiğinde vatanımızı müreffeh, kalkınmış ve güçlü bir devlet olarak yaşatabilir ve dünya milletleri arasında hak etmiş olduğu lider pozisyonuna getirebiliriz. Gerçek vatanseverlerin ve Atatürk milliyetçilerinin izlemeleri gereken yol budur. Atamızın aşağıdaki sözünde bildirdiği gibi, milli birlik ve dayanışma içinde olunduğu müddetçe asil Türk Milleti'nin aşamayacağı zorluk yoktur. Türk Milleti, Büyük Önder'in bu konudaki vasiyetini izlemekten asla yorgunluğa kapılmayacak, hiçbir şekilde bu konuda taviz vermeyecektir.

> **Memleketin huzuru, milletin kurtuluş amacı noktasında, birlik ve dayanışması sağlanmadıkça, ne dış düşman istilalarının köklerini kurutmaya çalışmak mümkündür ve ne de bundan esaslı bir sonuç ve fayda beklenmelidir.**[68]

Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 450 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu

gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life,* New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life,* (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40.)*

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama*

bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal

seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179.)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5

milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, *New York: J. B. Lipincott Co.*, 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, *Cambridge: Cambridge University Press,* 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30.)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve

fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En

büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların

üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Notlar

1- Mahmut Esat Bozkurt, Yakınlarından Hatıralar, Sel Yayınları, İstanbul 1955, s.95
2- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
3- Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün El Yazıları, s. 21
4- Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün El Yazıları, s. 19
5- Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler, 1956, s. 45
6- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/ilkeleri/milliyet.htm
7- Atatürk'ün 12 Ocak 1914 tarihli mektubu,http://217.160.138.148/ www.add-dortmund.de/add-dortmundcontent/mektuplar.html
8- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1987, s. 13
9- Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I, s. 98
10- Afet İnan, T.T.K. Belleten, Cilt: XXXII, No: 128, 1968, s. 557
11- Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri V, s.114
12- Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün El Yazıları, 1969, s.20-21
13- Nutuk, Atatürk Araştırma Merkezi,1999, s.8-9
14- Ceyhun Atuf Kansu, Ya Bağımsızlık Ya Ölüm, Bilgi Yayınları, Ankara 1997, s. 68
15- Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri II, s.16
16- Sabiha Gökçen, Atatürk'ün İzinde Bir Ömür Böyle Geçti, s.155
17- Utken Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, Turhan Kitabevi, 1984, s.342
18- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/Yayin2002/255
19- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
20- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
21- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1987, s. 12
22- Atatürk Konferansları, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi, Divan Yayıncılık, Ankara 2000, s. 191
23- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/inkilaplari/kultur/milli_kultur.htm
24- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1987, s. 8
25- Afet İnan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, s. 309
26- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1987, s. 12
27- Onuncu Yıl Nutku, http://www.mkutup.gov.tr/ata10.html
28- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1987, s. 12
29- Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri III, s.68-7
30- Atatürk ve Gençlik, Milli Eğitim Basımevi, Ankara 1987, s. 61
31- http://www.meb.gov.tr/belirligunler/19mayis/vecizeler/ataturk_genclik.html
32- Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I, s.15-16
33- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/Yayin1999/219-MilliBirlikpaneli.htm
34- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
35- Selahaddin Çiller, Atatürk İçin Diyorlar ki, Varlık Yayınları, Mayıs 1981, s. 203
36- Milli Eğitim Bakanlığı İnternet Sitesi, http://www.meb.gov.tr/belirligunler/10kasim/yazilar/vecizeler.htm
37- Ahmet Mumcu, Atatürk İlkeleri ve İnkilap Tarihi, C.2, Ankara 1986
38- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/yayin2000/233
39- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/Yayin1999/219-MilliBirlikpaneli.htm
40- Asaf İlbay, Yakınlarından Hatıralar, s. 102
41- Ahmet Gürbaş, Atatürk ve Din Eğitimi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.32
42- Nedim Senbai, Atatürk, A.Ü. Dil, Tarih, Coğrafya Yayınları, 1979, s. 102
43- Yeni Hayat, Mayıs 1996
44- Cahit İmer, Atatürk'ten Seçme Sözler, s. 135
45- Falih Fıfkı Atay, Çankaya, s. 87
46- Sadi Borak, Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk, s. 88
47- Seyit Kemal Karaalioğlu, Resimlerle Atatürk: Hayatı, İlkeleri, Devrimleri, s. 215
48- Kandemir, Yakın Tarihimiz, 3. Cilt, s. 255
49- Mustafa Kemal Atatürk, Söylev Cilt I-II, s. 310
50- Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten Hatıralar, s. 459

51- Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler, s. 147
52- Necati Çetinkaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, s. 227
53- Cahit İmer, Atatürk'ten Seçme Sözler, s. 24
54- Cahit İmer, Atatürk'ten Seçme Sözler, s. 108
55- Seyit Kemal Karaalioğlu, Resimlerle Atatürk: Hayatı, İlkeleri, Devrimleri, s. 77
56- http://www.stanford.edu/~ofidaner/aboutme/koyenst.html
57- Necati Çetinkaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, s. 225
58- Seyit Kemal Karaalioğlu, Resimlerle Atatürk: Hayatı, İlkeleri, Devrimleri, s. 61
59- Afet İnan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, s. 90
60- Niyazi Ahmet Banoğlu, Nükte ve Fıkralarla Atatürk, s. 87
61- Necati Çetinkaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, s. 30
62- Seyit Kemal Karaalioğlu, Resimlerle Atatürk: Hayatı, İlkeleri, Devrimleri, s. 441
63- Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten Hatıralar, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul,1973, s. 512
64-Necati Çetinkaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, s. 191
65- Niyazi Ahmet Banoğlu, Nükte ve Fıkralarla Atatürk, s. 504
66- Seyit Kemal Karaalioğlu, Resimlerle Atatürk: Hayatı, İlkeleri, Devrimleri, s. 209
67- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/Yayin1999/219-MilliBirlikpaneli.htm
68- http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/yayinlistesi/yayinlar/Yayin1999/219-MilliBirlikpaneli.htm

RESİM ALTI YAZILARI

s.17

Tarihe şanlı zaferleri ile geçen IV. Murat ve Osmanlı Ordusu, Bağdat önlerinde.

s.19

Benim için dünyada en büyük mevki ve mükafat, milletin bir ferdi olarak yaşamaktır. Eğer Cenab-ı Hak beni bunda muvaffak etmiş ise, şükrederim. Bugün olduğu gibi, ömrümün nihayetine kadar milletin hizmetinde olmakla iftihar edeceğim. (M. Kemal Atatürk)

s.27

Atatürk milliyetçiliğinde kendisini bu vatanın evladı olarak gören ve Türk kabul eden herkes Türk'tür. Atamızın, "Diyarbakırlı, Vanlı, Erzurumlu, Trabzonlu, İstanbullu, Trakyalı ve Makedonyalı hep bir milletin evladları, hep aynı cevherin damarlarıdır" sözleri, bu asil anlayışın en güzel örneğidir.

Doğal güzellikleri ile ünlü Karadeniz bölgemizden bir manzara

s.28

Çanakkale Savaşı sırasında ileri siperlerde görev yapan Atatürk.

s.30

Millî kültürün her çığırda açılarak yükselmesini, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel direği olarak temin edeceğiz.

M. Kemal Atatürk

s.32

Osmanlı İmparatorluğu'nun I. Dünya Savaşı sırasında büyük bir yenilgiye uğramasının ardından, Batılı devletler hemen Osmanlı topraklarını paylaşmak üzere planlar yapmaya başladılar. Sir William Opren tarafından yapılan bu tabloda, 28 Haziran 1919 tarihinde Paris'te Osmanlı topraklarının paylaşımı için biraraya gelen liderler görülmektedir.

s.35

Kahraman Türk Milleti, tarih boyunca vatanı için can vermekte bir an bile tereddüt etmemiştir. Her karışı şehit kanları ile sulanmış olan vatan toprağı, tüm Türk Milleti için kutsaldır.

s.36

Samimî olarak bu memleketin, bu milletin menfaatine yapılacak bir iş olsun, ben onu göz önüne almayayım; bu, mümkün değildir. Yalnız, işin gerçekten millete menfaati olmalı ve teklifin samimî olarak yapıldığına ben inanmalıyım.

M. Kemal Atatürk

s.38

Atamızın vatan millet sevgisi, bağımsızlık aşkı ve ulusal egemenliğe verdiği önem tüm Türk Milleti'ne de yansımış, kadın erkek, genç yaşlı el ele vererek bağımsızlık mücadelesine girmiştir. Vatanın bütünlüğü ve milletin bağımsızlığını ilelebet sağlayabilmek için düşman devletlere karşı cansiparane savaşmıştır.

s.43

1922 yılında yayınlanan Misak-ı Milli tablosu. Tabloda İstiklal Marşı'nın ilk satırları ve son kıtasının yanı sıra, Kurtuluş Savaşı'nda zaferler kazanmış komutanların resimleri de vardı. Başta Mustafa Kemal ve çevresinde Bekir Sami Bey, Rauf Bey, İsmet Paşa, Cevat Paşa, Kazım Karabekir Paşa, Ali İhsan Paşa, Muhittin Paşa, Nurettin Paşa, Refet Paşa, Cemal Paşa, Fevzi Paşa, Selahattin Adil Bey, Halit Bey, Hasan Bey, Kazım Paşa, Şehit Nazım Bey.

s.47

Atatürk son derece ileri görüşlü bir liderdi. Komünizm ve faşizm gibi din dışı ideolojilerin neden olacağı büyük felaketlerin önceden farkına varmış ve halkımızı bu konuda defalarca uyarmıştı.

s.48

Hayatımda en büyük dayanak ve kuvvetim, vatandaşlarımdan gördüğüm itimat ve destekdir. Bütün vazifelerimde manevî, vicdanî olan en büyük endişem, emanetinizin hürmet ve kutsallığına devamlı olarak dikkat etmektir.

M. Kemal Atatürk

s.51

Atatürk ilke ve inkılaplarının koruyucusu olan Kahraman Ordumuz, vatanımızı her türlü tehlikeye karşı korumaktadır.

s.56

Atamız kendisinden sonra gelen nesillerin, Onun izinden yürüyeceklerine emindi. Türk Milleti Atamızı hiçbir zaman yanıltmadı.

s.59

Askeri Müze'de sergilen bu tablo, Fatih Sultan Mehmet'i Edirne'den İstanbul'a ilerlerken göstermektedir.

Atatürk, Türkiye'nin aydınlık geleceği için milli tarihimize her zaman sahip çıkılması gerektiğine inanan bir devlet adamıydı.

s.60

Şimdiye kadar millete yapamayacağım bir şeyi vaat etmedim. Ben yapacağım dediğim zaman, buna inanmayanlar vardı. Buna rağmen hareket ettim. Görüyorsunuz ki başardık. Benim ve benimle çalışanların güveni vardır ki, yeni hedeflerimize de başarıyla varacağız.

s.61

Şimdiye kadar söylediklerimin gerçekleşmiş olması, bütün tasavvurlarımın beni yalanlamaması, milletin ciddî ve samimî olarak bana yardımcı ve destek olmasıyla mümkün olmuştur. Onun için yeni gayelere erişmek için de bu yardım ve desteğe ihtiyacım vardır; onu benden esirgemeyiniz!

M. Kemal Atatürk

Gerçek Atatürkçülük milli kültür ve birikimimizin korunmasını gerektirmektedir.

s.63

Atatürk'e göre çağdaşlaşmanın temel şartlarından biri, milli tarih bilincine sahip olmaktır.

Budin'in Alınması isimli bu tablo, İstanbul Askeri Müzesi'nde sergilenmektedir.

s.70

30 Ağustos'ta sevk ve idare ettiğim muharebe, Türk Milleti'nin yanımda bulunduğu halde, idare ettiğim ilk ve son muharebedir. Bir insan kendini, milletle beraber hissettiği zaman, ne kadar kuvvetli buluyor bilir misiniz? Bunu tarif müşküldür.

M. Kemal Atatürk

s.73

Gençliğin millet ve vatan sevgisi ile, milli ve manevi değerlerine sahip çıkmasını öğrenerek yetiştirilmesi Atatürk için son derece önemliydi. Atatürk'e göre bu, hem milli varlığımızı devam ettirmemiz hem de çağdaşlaşmamız için zorunluydu. Resimde Atamız, bir öğrencinin yazdığı şiiri dinlerken görülmektedir.

s.75

Samsun'daki ünlü Atatürk heykeli

s.77

Büyük Önder'in vefatının ardından Cumhurbaşkanı seçilen İsmet İnönü, TBMM'de yaptığı konuşmada Atamızın millet sevgisinin üzerinde durmuştur.

s.79

Atatürk'ün de belirttiği gibi, Kurtuluş Savaşı'nın zaferle neticelenmesinin temelinde, savaş boyunca Türk Milleti'nin tarihte eşine az rastlanır bir birlik ve beraberlik içinde hareket etmiş olması vardır. Kadın, çocuk, genç, ihtiyar demeden tüm Türk Milleti'nin bağımsızlık için düşmana karşı tek nefer olmuştur.

s.80

Kurtuluş Savaşı, halkımızın büyük fedakarlıkları ile kazanılmıştır. Yokluk içindeki bir milleti, dünyanın en güçlü ordularına karşı muzaffer eden güç, bu milletin imanı ve üstün karakteridir.

s.83

Resimde Van Gölü kenarında bir kilise görülmektedir. Türk Milleti, tarih boyunca farklı dinlerden ve ırklardan insanlara gösterdiği hoşgörü ve adalet anlayışı ile dünyaya örnek olmuştur.

s.87

Benim için dünyada en büyük mükafat, milletimin en ufak bir takdir ve iltifatıdır.

M. Kemal Atatürk

s.94

Sultanahmet Camii

s.105

Kahraman Türk Ordusu'nun Mehmetçikleri her konuda olduğu gibi cesaret konusunda da Atamızı kendilerine örnek almaktadırlar.

s.111

Atatürk'ün milletine duyduğu sevgi ve saygının en önemli örneklerinden birisi, egemenliğin yalnızca millete ait olması gerektiğini söylemesiydi. 1920'de kurulan TBMM ise, milli egemenliğin temsil edildiği en önemli kurumdur.

s.114

1938'deki Bursa gezisinde gençler ve çocuklar Atamızı coşkuyla karşılamışlardır.

s.126

Charles Darwin

s.127

Fransız biyolog Louis Pasteur

s.129

Stanley Miller

s.131

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

s.133

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.135

Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre ağaçlardaki dallara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

s.138

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

s.140

Buğday Biti

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Ringa Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Yavru Tavşan

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

s.141

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi

Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

s.145

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun-yarı insan yüzler oluştururlar.

s.146

Eğer Darwinistlerin mutasyonlarla değişim ve gelişim iddiası doğru olsaydı, fosil kayıtlarında üç beyinli, çift omurlu, çok gözlü, iki burunlu, 6-7 parmaklı gibi görünümü son derece garip canlıların izlerine rastlanması gerekirdi. Ancak 150 yıldır yapılan araştırmalar neticesinde böyle garip bir varlığın fosiline hiç rastlanmamıştır.

Evrim teorisi, canlıların mutasyonların etkisiyle başka başka canlılara dönüştüğünü iddia eder. Oysa bunun büyük bir aldatmaca olduğunu modern bilim tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüyse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanı evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 450 milyona yakın fosillin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir. Evrim olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı. Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonların etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekirdi.

s.147

İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce göze sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelik kolları olan ve bu tarzda anormalliklere sahip pek çok insan fosili bulunmayıldı. Aynı bu şekilde her canlı ve bitki için de anormal örnekler olması gerekirde. Bütün deniz hayvanlarının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gerekirdi. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 150 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcandı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Darwinizmin delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış Gerçeği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

s.150

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.153

Kulağı, ses kayıt cihazı ile kıyasladığımızda, bu organımızın söz konusu teknoloji ürününden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz bir düzene sahip olduğunu görürüz.

s.156

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

s.161

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

"Türklerin vatan sevgisi ile dolu göğüsleri, düşmanların melun ihtiraslarına karşı daima bir duvar gibi yükselecektir" sözleri ile vatanseverliğin önemine dikkat çeken Atatürk, milletini seven, milletine sadık ve milletine güvenen gerçek bir Türk milliyetçisidir.

Bu derin ve yüce sevgi için gerektiğinde kendi canını dahi tehlikeye atan Büyük Atatürk'ün bize bıraktığı en önemli miraslarından biri vatanseverlik ve millet aşkıdır. Bu büyük mirası onun bizden beklediği gibi değerlendirebilmek, ülkemizi onun bize bıraktığı noktadan hep daha ileriye götürebilmek, Türk milletini tarihine yakışır bir makama ulaştırabilmek için yapılması gereken, Atatürk'ün izinden yürümektir.

Tüm vatanseverlerin ve gerçek Türk milliyetçilerinin kendilerine örnek alabilecekleri en güzel örnek hiç şüphesiz Atatürk'tür. Atatürk ise, "Benim, Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra, beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar." sözleri ile bize hedefe ulaşacak en kısa yolu göstermektedir.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 76 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.